Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 270
Marți 27 noiembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Plecarea la Moscova a unei delegații a guvernului Republicii Populare Romîne

Simbătă în amiază a plecat spre Moscova delegația guvernului Republicii Populare Romîne.

Delegația este condusă de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri. Din delegație fac parte tovarășii Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gaston Marin, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Mihai Mănescu, ministrul Finanțelor, Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior.

Impreună cu delegația guvernului R.P.R. a plecat la Moscova A. A. Episev, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice la București.

In gara Băneasa, membrii delegației au fost salutați de tovarășii Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Iosif Chișinevschi, Miron Constantinescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, general colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, miniștri, membri și membri supleanți ai C.C. al P.M.R.

Au fost de față ambasadorii: R.P.D. Coreene — Den Em; R.D. Germane — Werner Eggerath; R.P.F. Iugoslavia — Nikola Vujanovici; R.P. Albania — Miha Lako; R.P. Chineze — Ke Bo-nian; R. Cehoslovace — dr. Ivan Rohal Ilkiv; miniștrii Franței — Pierre Francfort; Egiptului — Hussein Chawki; însărcinatul cu afaceri al Elveției Gottlieb Gut; de asemenea, au fost de față și alți reprezentanți diplomatici precum și membrii ambasadei Uniunii Sovietice la București.

In preajma deschiderii noului an de învățămînt agricol de masă

In jurul datei de 1 decembrie se vor deschide în întreaga țară cursurile în învățămîntul agricol de masă. Incepe astfel o acțiune deosebit de importantă menită să contribuie la răspîndirea și mai largă a cunoștințelor agrozootehnice în rîndul oamenilor muncii de la sate, să-i înarmeze cu noi cunoștințe în lupta pentru sporirea producției în toate sectoarele agriculturii.

După cum se știe, organizarea învățămîntului agricol de masă a început în anul 1950. De atunci și pînă astăzi, el a căpătat o largă extindere, cuprinzînd de la an la an forme variate și un număr sporit de cursanți. Anul trecut, de pildă, numărul participanților la diferitele forme ale învățămîntului s-a ridicat la cifra de 518.000.

Cursurile agrozootehnice s-au dovedit a fi de un real folos oamenilor muncii din agricultură în acțiunea de sporire a producției agricole. Din rîndul cursanților s-au ridicat numeroși fruntași ai muncii în diferite sectoare ale agriculturii, oameni cu care satele noastre se pot mîndri. Recoltele de 2.417 kg de grîu și 4.000 kg de porumb la hectar culese de colectiviștii din comuna Lenauheim, de pildă, cu toate condițiile nepielnice din acest an, se datoresc și faptului că membrii gospodăriei au pus în practică cele învățate la cursurile agrozootehnice organizate în gospodăria lor. Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Soare Tatu din comuna Cazasu, raionul Brăila, care anul trecut a urmat la cursurile cercului agrotehnic din comuna sa a dobîndit în acest an o producție de 4.200 kg porumb boabe la ha, ca urmare a faptului că a pus în practică cele învățate. Și asemenea exemple, care arată cît de folositor poate fi învățămîntul agricol de masă fiecărui țăran muncitor, pot fi găsite cu miile.

Noul an de învățămînt agricol de masă trebuie să constituie un nou și important pas înainte pe tărîmul răspîndirii în rîndul maselor largi ale oamenilor muncii de la sate a cunoștințelor agrozootehnice. Pentru aceasta, însă, este nevoie ca de la început să se pornească în mod temeinic la treabă.

Este un lucru știut că reușita unei acțiuni e influențată foarte mult de hotărîrea și rîvna cu care începi acțiunea respectivă. Reușita noului an în învățămîntul agricol de masă va depinde fără îndoială destul de mult de preocuparea pe care o vor manifesta organele agricole și sfaturile populare acum, în aceste zile, pentru a asigura toate condițiile deschiderii la vreme și bunei funcționări a tuturor formelor de învățămînt, de strădulnța pe care o vor depune aceste organe pentru a evita în organizarea cursurilor agrozootehnice greșelile care au existat anii trecuți. Lucrul acesta este cu atît mai necesar, cu cît în multe locuri, din pricina prelungirii campaniei de însămînțări, acțiunea pentru pregătirea deschiderii învățămîntului este rămasă în urmă.

In zilele acestea, e necesar să se acorde o mare atenție acțiunii de recrutare a cursanților și instruirii lectorilor. In dorința de a se crea posibilități largi pentru cît mai mulți oameni ai muncii din agricultură de a lua parte la învățămîntul agricol de masă, anul acesta numărul formelor de învățămînt a fost mărit. Pe lîngă formele existente anii trecuți, în noul an de învățămînt vor fi organizate și cercuri pentru apicultori ca și cercuri de învățămînt pentru femeile care doresc să capete cunoștințe în domeniul culturii legumelor, creșterii păsărilor și viermilor de mătase.

Există după cum se vede posibilități foarte largi pentru a atrage un număr cît mai mare de oameni ai muncii din agricultură în învățămîntul agricol de masă. Important este ca toate aceste posibilități să fie folosite din plin, ca organele agricole, inginerii și tehnicienii agronomi să desfășoare o muncă perseverentă de lămurire și convingere a oamenilor, pentru ca un număr cît mai mare de colectiviști și întovărășiți, mecanizatori și țărani muncitori cu gospodării individuale, tineri, femei, să se înscrie și să urmeze la cursuri.

Anul trecut — an cînd s-au dobîndit o serie de realizări pe tărîmul învățămîntului agrozootehnic de masă — au fost săvîrșite greșeli serioase în recrutarea cursanților. In multe locuri, înscrierea cursanților s-a făcut din oficiu, fără consultarea lor, ceea ce a avut ca urmare scăderea frecvenței sau destrămarea cursurilor. Experiența ne învață că e necesar ca acțiunea de recrutare a cursanților să se bazeze pe convingerea acestora că este în interesul lor să urmeze o formă sau alta de învățămînt și să-și însușească cu temeinicie cunoștințele predate.

Ar fi cu totul greșit însă dacă organele agricole, în dorința de a obține realizări spectaculoase, ar trece la organizarea unui număr prea mare de cursuri fără a avea garanția că toate își vor putea desfășura activitatea în bune condiții. Este bine ca numai în acele comune în care numărul cursanților înscriși este foarte mare să se organizeze două sau chiar trei cercuri agricole la care poate să predea eventual același lector, programarea lecțiilor făcîndu-se în acest caz la ore diferite.

Un mare rol în buna organizare și desfășurare a învățămîntului îl au lectorii. De ei depinde foarte mult ca fiecare cerc sau curs să înceapă la timp și să se desfășoare bine. De eforturile pe care le vor face lectorii ca lecțiile pe care le predau să fie cît mai interesante și clare, cît mai legate de condițiile locale depinde în mare măsură însușirea cunoștințelor de către cursanți și chiar frecvența la cursuri. De aceea, acțiunea de recrutare și instruire a lectorilor trebuie privită cu toată seriozitatea.

In cursul desfășurării învățămîntului agricol de masă, s-au format cadre de lectori pricepute, cu o bogată experiență, cum este, de pildă, tov. Dumitru Tîrnăuceanu, care anul trecut a fost lector la cursul din gospodăria colectivă Filimon Sîrbu, regiunea Galați, ca învățătorul Cezar Călin, care a condus cercul de la căminul cultural Băileni-Iași, și mulți alții. Alături de aceștia, există însă și mulți lectori tineri care n-au experiență în acest domeniu. Ei trebuie ajutați să știe cum e bine să fie întocmită și predată o lecție, cum trebuie folosit materialul didactic, cum trebuie făcută legătura între partea teoretică și practică a temei predate. Deosebit de important este ca lectorul să știe să facă o legătură strînsă, armonioasă, între lecția pe care o predă și situația concretă din comuna sau unitatea respectivă, să aducă în susținerea temei respective fapte și exemple locale. La dispoziția lectorilor și a cursanților trebuie pus din timp materialul didactic necesar pe care Ministerul Agriculturii l-a trimis raioanelor. Anul acesta, au fost puse la îndemîna lectorilor și cursanților, pe lîngă manualele necesare revăzute și retipărite, în limbile romînă și maghiară, și 14 planșe didactice, ca material ajutător, și un ciclu de 21 de conferințe în limba germană și sîrbă pentru cursanții din rîndul minorităților naționale respective.

Invățămîntul agricol de masă constituie un minunat prilej de popularizare a superiorității sectorului socialist al agriculturii. Este de datoria organelor agricole, a lectorilor de a folosi acest prilej pentru a arăta cursanților, pe bază de fapte și exemple concrete, de ce în marea gospodărie agricolă socialistă se pot aplica cu mult mai mult succes metodele înaintate, de ce aici există posibilitatea ca fiecare lucrare să fie făcută bine și la vremea ei.

Răspunderea pentru buna organizare și desfășurare a învățămîntului agricol de masă revine în primul rînd organelor agricole care au datoria să depună toate eforturile pentru reușita acestei acțiuni. Dar ele nu vor putea duce la bun sfîrșit această acțiune atît de importantă dacă nu vor avea tot sprijinul din partea comisiilor special create la regiuni, raioane și comune, ca și în unitățile agricole socialiste, în vederea coordonării învățămîntului, din partea sfaturilor populare și a celorlalte organizații de masă, dacă nu vor cere ajutorul și îndrumarea organizațiilor de partid. Invățămîntul agricol de masă nu va putea da rezultatele așteptate dacă nu se va bucura de sprijinul conducerilor unităților agricole socialiste, al directorilor de S.M.T.-uri, directorilor de cămine culturale, al comitetelor executive ale sfaturilor populare și al consiliilor de conducere ale gospodăriilor agricole colective. Fiecare director de S.M.T., fiecare președinte de gospodărie colectivă și întovărășire agricolă este direct interesat ca în unitatea lui să existe oameni harnici și pricepuți în munca agricolă. Pentru aceasta, însă, fiecare conducător de unitate agricolă socialistă este dator să se preocupe îndeaproape de asigurarea celor mai bune condiții tehnico-materiale bunei desfășurări a cursurilor, să ia măsurile necesare pentru asigurarea și încălzirea sălilor pentru cursuri, pentru asigurarea rechizitelor necesare, să pună la dispoziția cursurilor terenul necesar în vederea aplicațiilor practice.

Comisiile regionale trebuie să definitiveze în cel mai scurt timp planul de învățămînt, iar lectorii să termine întocmirea planului de lecții pentru forma de învățămînt respectivă.

Oamenii muncii de pe ogoare sînt dornici să-și lărgească cunoștințele, să-și facă din metodele științifice un aliat de nădejde în munca lor pentru a da viață sarcinilor puse de partid. Nici un efort nu este prea mare pentru a le satisface această dorință, pentru a asigura deschiderea la vreme și buna funcționare a tuturor formelor de învățămînt.

Din satele patriei

* *

O ultimă recapitulare a lecției

In curînd se va inaugura învățămîntul agricol de masă și la cercul agrozootehnic din comuna Orlat, raionul Sibiu.
Invățătoarea Ana Radu, lectoră la acest curs, își pregătește prima lecție.

(Foto: N. SCARLET

Lucrări ce trebuie făcute în agricultură

In ultimele zile a căzut zăpadă în cea mai mare parte a țării. Stratul de zăpadă este însă subțire, ceea ce permite executarea în continuare a unor lucrări agricole care au o mare însemnătate pentru sporirea producției agricole In primul rînd trebuie să fie făcute arături adînci de toamnă peste tot unde înghețul nu împiedică această lucrare. Mai ales în regiunea Galați, Constanța, Iași, Pitești, Ploești, unde arăturile adînci de toamnă nu s-au făcut decît pe suprafețe mici de teren, organele agricole și sfaturile populare au datoria să antreneze pe mecanizatori și pe producătorii individuali să folosească fiecare oră prielnică de lucru în cîmp pentru a face arături pe suprafețe cît mai mari.

O mare atenție trebuie acordată căratului îngrășămintelor la cîmp. Ingrășămintele se vor împrăștia și îngropa sub brazdă o dată cu arătura. Acolo unde nu se poate ara, ele vor fi așezate în platforme.

In regiunile Iași, Timișoara, Craiova și în Regiunea Autonomă Maghiară, viile nu au fost îngropate peste tot. Este necesar ca organele agricole să controleze îndeaproape starea viilor și să ia măsuri pentru îngroparea lor în timpul cel mai scurt. Orice întîrziere poate provoca mari pierderi în recolta de struguri din anul viitor. De asemenea, se poate continua plantarea pomilor.

Organele de partid și de stat sînt chemate să îndemne pe țăranii muncitori să facă în timpul cel mai scurt aceste lucrări de care depinde în bună măsură obținerea unei recolte sporite în anul viitor.

Pe scurt

● *Mecanizatorii fermei horticole Zagna Vedeni, raionul Brăila, au muncit cu mult elan la executarea arăturilor adînci de toamnă. Astfel, lucrînd în două schimburi, harnicii tractoriști au reușit să-și depășească planul de arături cu 300 ha, efectuînd 1.100 ha, în loc de 800 ha.*

In mod deosebit s-au evidențiat tractoriștii Andrei Constantin, Costică Maxineanu și Vasile Lazu, care au realizat zilnic cîte 2—3 ha peste normă.

T. Vasilică
corespondent

● Cunoscînd importanța pe care arăturile adînci de toamnă o au asupra recoltei viitoare, mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Giurgiu, regiunea București, au căutat să efectueze aceste lucrări cît mai din timp și în bune condiții agrotehnice.

Organizîndu-și bine munca, ei au reușit să termine de arat întreaga suprafață destinată însămînțărilor de primăvară.

I.N. Coculeanu
corespondent

● **Intovărășiții din comuna Colonești, raionul Bacău, au rămas în urmă cu arăturile. De vină este S.M.T. Hemeiuș. Cele două tractoare trimise de stațiune la această întovărășire s-au defectat în prima zi de lucru. De atunci au trecut două săptămîni. Tractoriștii — plecați după ajutor — nu s-au mai întors, iar conducerea stațiunii, deși sezisată, nu a luat nici o măsură pentru îndreptarea situației.**

Trebuie menționat că și în ce privește însămînțările de toamnă, întovărășiții din Colonești au numai a se plînge de S.M.T. Hemeiuș, căci, după ce au așteptat zadarnic mașinile acestei stațiuni, au însămînțat cu atelajele.

N. Ivanovschi
corespondent

Insemnări din Panciu

Nu cred să fie mulți oameni în țara noastră care să nu fi gustat pînă acum vinurile podgorenilor din Panciu: vinuri de masă, albe și negre, acrișoare la gust, dar aromate și întăritoare. De aci și renumele acestor locuri, renume vechi, de zeci, de sute de ani poate, de cînd vița de vie a înlăturat treptat de aci celelalte culturi, întronîndu-se suverană peste întinderi nesfîrșite. Gospodăria de stat, cu cele patru secții de la Mărășești, Diocheți, Răzoare și Movilița, cultivă vița de vie pe o suprafață de 1133 ha. Pe alte mii de hectare se întind viile colectiviștilor și individualilor. Plăvaia, Băbeasca, Rieslingul, Feteasca, Sauvignonul, Muscatul Otonel și alte soiuri și-au dat întîlnire aci, într-un teren deosebit de propice ale cărui pante cu expoziție sudică se bucură în toate anotimpurile de căldura binefăcătoare a soarelui.

Favorizate de condițiile naturale, dar și de îndemînarea și priceperea oamenilor care le lucrează, viile Panciului dau în fiecare an producții bogate și constante de struguri. In ultimii ani, de pildă, recoltele s-au ridicat la 6.000 kg în medie la ha. Și în anul acesta, cu toate condițiile climatice grele, producția de struguri din viile Panciului a trecut de 5.000 kg la ha. Recoltele cele mai bogate le-a obținut gospodăria de stat: în medie, 5370 kg la ha.

★

De mai bine de trei săptămîni a fost terminat culesul în podgoriile Panciului. In curțile gospodarilor, la crame, teascurile și presele au amuțit și ele. Mustul a fost tras în butoaie și nu mai e must, ci tulburel. Dar munca nu s-a terminat: vițele au fost îngropate, pămîntul arat și gunoit. Treptat, aracii au fost scoși și stivuiți la marginea locului, iar în jurul butucilor au crescut mușuroaiele. In marea albă de omăt se disting tot mai bine și tot mai mult dîrele negre ale arăturii. Ion Ursu, Dumitru Nedelcu, Enache Nichita și alți brigadieri de la secția Diocheți a gospodăriei de stat au terminat aproape și aceste lucrări. Cît vremea e încă bună de lucru nici o oră nu trebuie pierdută. De aceea, zoresc muncile și ceilalți brigadieri, cum ar fi Simion Bejan, Toma Amăriuței, Dumitru Stroe, de la secțiile Mărășești, Movilița și Răzoare.

...O zi, două, poate o săptămînă, și toate lucrările de sezon din podgoriile Panciului vor fi complet terminate. In privința aceasta, nu poate exista nici o îndoială: practica ultimilor ani le-a dovedit cu prisosință podgorenilor de aci că fiecare lucrare făcută la vreme și în condiții bune le asigură o recoltă bogată.

L. GHEORGHE

Fiecare zi bună de lucru în cîmp să fie folosită din plin!

Care este situația arăturilor adînci în raionul Mediaș

De la Călărași la Craiova, ori de la Cîmpulung-Pitești pînă la Medgidia, într-o singură noapte și o zi, zăpada a îmbrăcat cîmpiile cu un cearceaf alb și rece. Ai zice că ne aflăm în plină iarnă. Dar dacă treci cu trenul dincolo de munți, spre Sighișoara, constați că ogoarele sînt tocmai bune de lucru; în numeroase locuri, cîmpurile sînt încă verzi ori negre, după cum au fost semănate cu grîu sau ogorîte. Numai în raionul Mediaș, în cea mai mare parte, ogoarele nu-s nici verzi, nici negre, ci de un cafeniu-cenușiu...

— Aici au fost miriști și nu s-au făcut arături adînci, ne lămurește un plugar ce privește, ca și noi, pe geam.

Cunoscîndu-se influența pe care arăturile adînci de toamnă o pot avea asupra viitoarei recolte de porumb, sfeclă de zahăr etc., firesc ar fi fost ca în aceste zile, încă bune de lucru, pe ogoarele raionului Mediaș să fie zorite, cu toate forțele, aceste lucrări. In realitate însă...

— Din cele 11.133 ha, cît trebuiau arate adînc în această toamnă, în raionul nostru nu s-au arat decît 5.330 ha — ne-a spus, în seara zilei de 21 noiembrie, tov. Dragoș Bădiliță, inginerul șef al secției agricole a raionului. Iar din 150 ha, cît trebuiau desțelenite în raion în toamna aceasta, am aflat tot atunci că s-au desțelenit numai... 7!

O socoteală simplă

Din datele comunicate de către secția agricolă a sfatului popular regional rezultă că raionul Mediaș este codaș la arături adînci. De ce oare? Există în acest raion atelaje și tractoare mai puține decît în celelalte raioane ale regiunii?

— In raionul nostru, există 5.944 de atelaje; din acestea, la arăturile adînci ar trebui să lucreze 4.304 atelaje, ne-a spus tov. Bădiliță. S.M.T. Proștea Mare, care deservește comunele din raion, are de asemenea pe teren 40 de tractoare...

Ținîndu-se seama de aceste posibilități, a fost planificată o viteză zilnică de lucru pe raion de 1.078 ha. In realitate, însă, viteza medie realizată pînă acum este de numai 388 ha. pe zi. In ritmul acesta, pentru a se executa arături adînci pe cele aproape 6.000 ha. ce au mai rămas nearate în raionul Mediaș, ar mai fi necesare încă vreo 15 zile. Este problematic însă dacă de acum înainte vor mai fi atîtea zile prielnice pentru arat.

Din capul locului, trebuie arătat că la gospodăriile agricole de stat „Gheorghe Coșbuc"-Mediaș, Richișu, Valea Lungă și Axente Sever, arăturile adînci sînt pe terminate. Frumoase realizări s-au obținut și în unele comune.

Așa sînt, de exemplu, comuna Cenade, unde din 375 ha planificate s-au și ogorît 340, comuna Buia, unde din 577 ha s-au ogorît aproape 500, comuna Boarta și alte cîteva.

Am poposit în comuna Boarta dis-de-dimineață. Pe cîmp, numeroase atelaje erau la lucru. Pe președintele sfatului popular al comunei, tov. Gheorghe Moldoveanu, l-am găsit printre săteni, împreună cu ing. Pavel Cioclu, șeful punctului agricol. I-am întrebat ce metode au fost folosite în această comună încît s-a reușit ca arăturile adînci să fie aproape terminate.

— Ajutați de comitetul de partid din comună, ne-a spus șeful punctului agricol, am desfășurat o intensă muncă politică și organizatorică în rîndul țăranilor muncitori. Fiecare deputat al sfatului popular a mers împreună cu grupele de agitatori în fiecare gospodărie — pe circumscripții electorale — explicînd oamenilor avantajele efectuării arăturilor adînci cît mai devreme posibil. De asemenea, la căminul cultural au fost organizate cîteva conferințe pe această temă, în cadrul cărora s-au arătat țăranilor muncitori sporurile de recoltă obținute anul acesta de către unii fruntași care și-au ogorît și îngrășat terenul de cu toamnă. Li s-a vorbit despre țăranul muncitor Dumitru Cătană, care a obținut anul acesta 2.500 kg. de porumb boabe la hectar, despre Dumitru Zaharia, care, lucrînd la fel, a obținut 27.000 kg. de cartofi la hectar etc.

Nu este deci de mirare că unii plugari, ca, de pildă, Ion Zaharia, care anul acesta n-a recoltat decît 1.100 kg. de porumb la hectar, din cauză că nu-și arase pămîntul din toamnă, au ieșit printre primii la arăturile adînci și îngrășarea terenurilor. In comuna noastră, au fost încorporate în sol, odată cu arăturile adînci, peste 2.000 tone de gunoi de grajd, bine dospit.

Posibilități există însă nu-s folosite

Din cele 32 de comune din raionul Mediaș, în 18 nu s-au executat însă arături adînci decît în procente ce variază între 18—40 la sută. In comuna Moșna, din 350 ha. planificate, nu s-au arat decît 112 ha, iar în comuna Ighișu Nou, din 133 ha., numai 32. L-am căutat zadarnic în aceste două comune pe tov. ing. Anatolie Ciobanu, șeful punctului agricol respectiv. L-am căutat, pînă cînd un țăran muncitor si-a arătat mirarea că noi îl căutăm aci, cînd știut este că șeful punctului agricol și-a strămutat sediul în... unul din restaurantele orașului Mediaș.

Am poposit apoi în comuna Ațel. Aci, nu se făcuseră arături adînci decît pe 28 ha. la întovărășirea agricolă și 10 ha pe ogoarele țăranilor muncitori individuali. In ziua de 22 noiembrie, în jurul acestei comune abia am numărat cîteva atelaje din cele 116 existente. Dar nici acestea n-au lucrat decît cîteva ore, către prînz...

In schimb, și președintele sfatului popular comunal, tov. Zaharia Nodin, și șeful punctului agricol, tehnicianul Niculae Iliescu, lucrau de zor. Lucrau în birourile lor la întocmirea unor situații privind mersul arăturilor adînci.

Același zel pentru întocmirea „situațiilor" îl dovedește și tov. Sinica Rău, tehniciana agricolă din comuna Brateiu, care de altfel singură recunoștea zilele trecute, că nu există vreo evidență clară a arăturilor adînci.

Trebuie să arătăm că, în comuna Brateiu, pe ogoarele gospodăriei colective „lucrează" și brigada a VI-a de la S.M.T. Proștea Mare, care trebuie să execute aci arături adînci pe o suprafață de 40 ha. Cînd am trecut noi pe acolo, tractoarele stăteau însă parcate lîngă vagonul-dormitor. Unul din tractoriști, Han Alfred, era plecat de... 12 zile pe acasă, altul, Ion Dancu, plecase și el de vreo două zile într-un sat învecinat. Dar de această situație și altele asemănătoare conducerea S.M.T.-ului Proștea Mare nu se sinchisește, deși a primit destule reclamații de pe teren. După cum nu se prea sinchisește nici de starea tehnică proastă a multora dintre tractoare. Este explicabil de ce S.M.T. Proștea Mare a lucrat cu mult sub posibilitățile sale, îndeosebi în ultimele decade, neîndeplinindu-și obligațiile contractuale la gospodăriile colective din Vorumloc, Motișu, Șoala, Seica Mare etc.

Oameni optimiști

De întîrzierea arăturilor adînci de toamnă în acest raion să se facă vinovate oare numai organele agricole de la comune, numai conducerile sfaturilor populare și S.M.T.-ul? Nicidecum. O mare parte din vină revine și tovarășilor din conducerea secției agricole a raionului, care privesc cu mult optimism problema arăturilor adînci.

— Numai cîteva zile bune de lucru și sîntem gata cu arăturile adînci! spunea inginerul șef al secției agricole raionale.

Sîntem de acord cu această apreciere. Insă pentru ca să devină realitate și să nu rămînă o simplă expresie a optimismului, tovarășilor de la secția agricolă raională le revine sarcina să treacă neîntîrziat la acțiune cu toate forțele. Dacă vor continua să-și găsească de lucru mai mult în birou, la Mediaș — așa cum fac și tov. ing Gh. Oanea, șeful secției agricole, și tov. Dragoș Bădiliță, inginerul șef al secției — planul arăturilor adînci din acest raion nu va fi îndeplinit.

Zilele ce au mai rămas pînă la căderea înghețului sînt numărate. De aceea, este necesar ca organele agricole ale sfatului popular raional să desfășoare o asiduă muncă de îndrumare și control pe teren. Inginerii și agronomii de la comune, de asemenea, au datoria să stea în aceste zile cît mai puțin prin birouri și cît mai mult pe teren, acolo unde se hotărăște soarta producției agricole din anul viitor.

ION DRINCU
GH. BACIU

Mari cantități de produse animale livrate în acest an de gospodăriile agricole de stat

Gospodăriile agricole de stat livrează comerțului socialist tot mai multe produse necesare aprovizionării oamenilor muncii.

Numai sectorul zootehnic a dat în acest an, pînă acum, peste 16 mii tone de carne, aproape 460.000 hl. lapte de vacă și oaie: peste 6.300.000 ouă, peste 230.000 kg miere de albină, peste 1.260 tone lînă, circa 100.000 de porci pentru îngrășătoriile industriei alimentare și altele. La carne planul anual a fost întrecut pînă acum cu mai mult de 4000 tone, ceea ce reprezintă un procent de depășire de peste 30 la sută. Gospodăriile agricole de stat din regiunile Ploești, Regiunea Autonomă Maghiară, Craiova, Oradea și altele au depășit planul la livrarea de carne cu mai mult de 100 la sută. Anul acesta s-au trimis numai pînă acum mai mult ca în întreg anul trecut, 5000 tone carne, 15.000 hl. lapte, 3000 kg miere de albină, 270.000 kg de lînă. Gospodăriile agricole de stat au mai predat pentru prăsilă peste 27.000 de taurine, porcine și ovine.

Tot în același timp gospodăriile agricole de stat au livrat 176.510 tone de grîu și secară, peste 20.000 tone sfeclă de zahăr, 3500 tone de orez, aproape 30.000 tone de cartofi; 89.000 tone de legume și zarzavaturi, peste 1060 tone de fructe, peste 2000 vagoane de vin și altele.

(Agerpres)

În aceste zile la Palazu Mare

Tov. Tinca Iacob, președintele gospodăriei colective „Olga Bancic", din Palazu Mare, împreună cu socotitorul Dima Hristu și inginerul agronom Barbu Nicolae lucrează de zor la calcularea zilelor-muncă și a produselor la zi-muncă (1).

Colectiviștii au de ce să fie bucuroși: se vor da peste 10 kg. de cereale, cîte 10 lei și multe alte produse pentru fiecare zi-muncă (2).

Noi construcții din stuf

In urma schimbului de experiență privind folosirea stufului în construcțiile agro-zootehnice care a avut loc în luna septembrie la G.A.C. din comuna Sinoe, acest gen de construcții s-a extins în mai multe gospodării din regiune. Gospodăriile colective din Satu Nou, raionul Adamclisi, Casimcea, raionul Hîrșova și altele și-au construit saivane din stuf. Prețul de cost al unui asemenea saivan este de 7 ori mai mic decît la saivanele construite cu celelalte materiale, iar timpul de executare nu depășește 30 de zile. Multe gospodării colective din raioanele Istria și Tulcea au început de acum să se aprovizioneze cu stuf pentru construcțiile prevăzute în anul viitor.

In primele 10 luni ale acestui an au fost date în folosință în gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța 270 de construcții.

Ne scriu corespondenții și cititorii

Cererea de înscriere

— Vino mă, Tudorache, alături de noi în colectivă, că ai numai de cîștigat ascultă ce-ți spun eu, că doar partidul nu ne îndeamnă decît la bine.

Așa i-a zis Alexe Chișcăneanu atunci, în vara anului 1952, cînd 44 de familii de țărani muncitori din Romanu au întemeiat o gospodărie colectivă. Tudorache însă nici n-a vrut s-audă de colectivă: „Am pămînt destul, vite de muncă, plug, grapă și tot ce-i trebuie unui plugar. De mine să n-ai nici o grijă, mă descurc eu și singur".

Au trecut de atunci patru ani și mai bine. Și cu fiecare an, credința lui Tudorache în puterea gospodăriei sale individuale s-a clătinat tot mai mult. Cu fiecare an și-a dat tot mai bine seama că una-i să muncești de unul singur pe bucata ta de pămînt și alta-i munca laolaltă pe terenuri întinse, făcută cu ajutorul tractoarelor și mașinilor agricole moderne și după învățătura științei agrotehnice.

Cu toată osteneala și priceperea sa într-ale plugăriei, Tudorache n-a izbutit niciodată, la nici o cultură, să culeagă de pe pămîntul lui recolte pe măsura celor obținute de colectiviști. Și cum nu-i crește colectiva! De la an la an apăreau noi și noi construcții gospodărești, grajduri, magazii, saivane, remize... Și tot mai mulți consăteni de-ai lui se alăturau colectiviștilor. An de an, Chișcăneanu a dus acasă numai cereale aproape un vagon. Chiar și anul acesta, cît a fost el de secetos, gospodăria colectivă a strîns în medie 2.135 kg. de porumb la hectar, iar de pe cele 20 de hectare cultivate cu porumb hibrid, 3.600 kg la hectar. După calculele făcute numai pentru zilele-muncă prestate pînă la 1 noiembrie, Alexe Chișcăneanu, Ion Vasilache, Gheorghe Suriu și mulți alții se vor alege în acest an cu peste 6.000 kg de cereale, în afară de bani și alte produse. Numai porumb, Chișcăneanu va lua vreo 3.600 kg. Iar el, Tudorache, de pe cele 3 hectare pe care le-a avut puse cu porumb, a dus acasă doar vreo 2.000 kg.

Il prinde miezul nopții pe Tudorache tot gîndind la traiul lui și la cel al colectiviștilor. Nu-i vorbă că acum trăiește și el mai bine decît înainte vreme, dar, fără îndoială, traiul lui nu se poate compara cu al colectiviștilor. Deci, ce să se mai frămînte atît?

Tudorache simțea cum gîndurile i se limpezesc, cum hotărîrea de a păși pe noul drum prinde în el rădăcini trainice. Și atunci, sub impulsul unui îndemn venit parcă în același timp de la inimă și de la creier, începu să aștearnă pe hîrtie cuvintele. Cînd termină de scris cererea de înscriere în colectivă, se iscăli apăsat. Aproape să rupă penița.

Dimineața, porni întins spre sediul colectivei. Președintele se afla însă la cîmp, la însămînțatul griului. Tudorache porni într-acolo, cu cererea în mînă. Nu îndrăznea s-o vîre în buzunar de teamă să nu boțească hîrtia.

— Ce-i cu tine, măi Tudorache? îl întîmpină Alexe Chișcăneanu cam mirat.

— Am venit la voi, răspunse scurt Tudorache.

— Apăi, fii bine venit, îi spune Alexe. Ia treci colea lîngă mine pe mașină, că tot n-am eu pe ziua de azi tovarăș de muncă.

Așa a devenit Tudorache Piroșcă membru al gospodăriei colective din comuna Romanu, raionul Brăila.

V. TASLAOANU

Așa pătrund metodele înaintate

Anul trecut, în raionul Salonta au funcționat 43 de cercuri și cursuri agrozootehnice de masă, pe care le-au frecventat un număr de 978 de țărani muncitori.

Ca rezultat al muncii depuse de cei mai mulți dintre lectori, ca, de exemplu, ing. Gheorghe Loza, de la punctul agricol din comuna Sînnicolau Român, ing. Iulia Adriana, de la punctul agricol din comuna Tulca, învățătorul Vlas Ludovic din comuna Tinca etc., țăranii muncitori care au urmat aceste cercuri și cursuri și-au însușit un bagaj prețios de cunoștințe agro-zootehnice, pe care n-au întîrziat să le pună în practică. Este de ajuns să arătăm că, în vara aceasta, în cuprinsul raionului Salonta s-au aplicat îngrășăminte chimice pe o suprafață de 3 ori mai mare față de anul trecut. In mod similar au crescut în acest an și suprafețele pe care s-a aplicat polenizarea artificială suplimentară. De asemenea, în primăvara trecută, mulți țărani muncitori participanți la cursurile agro-zootehnice au făcut iarovizarea semințelor de sfeclă de zahăr, cartofi, orez, etc.

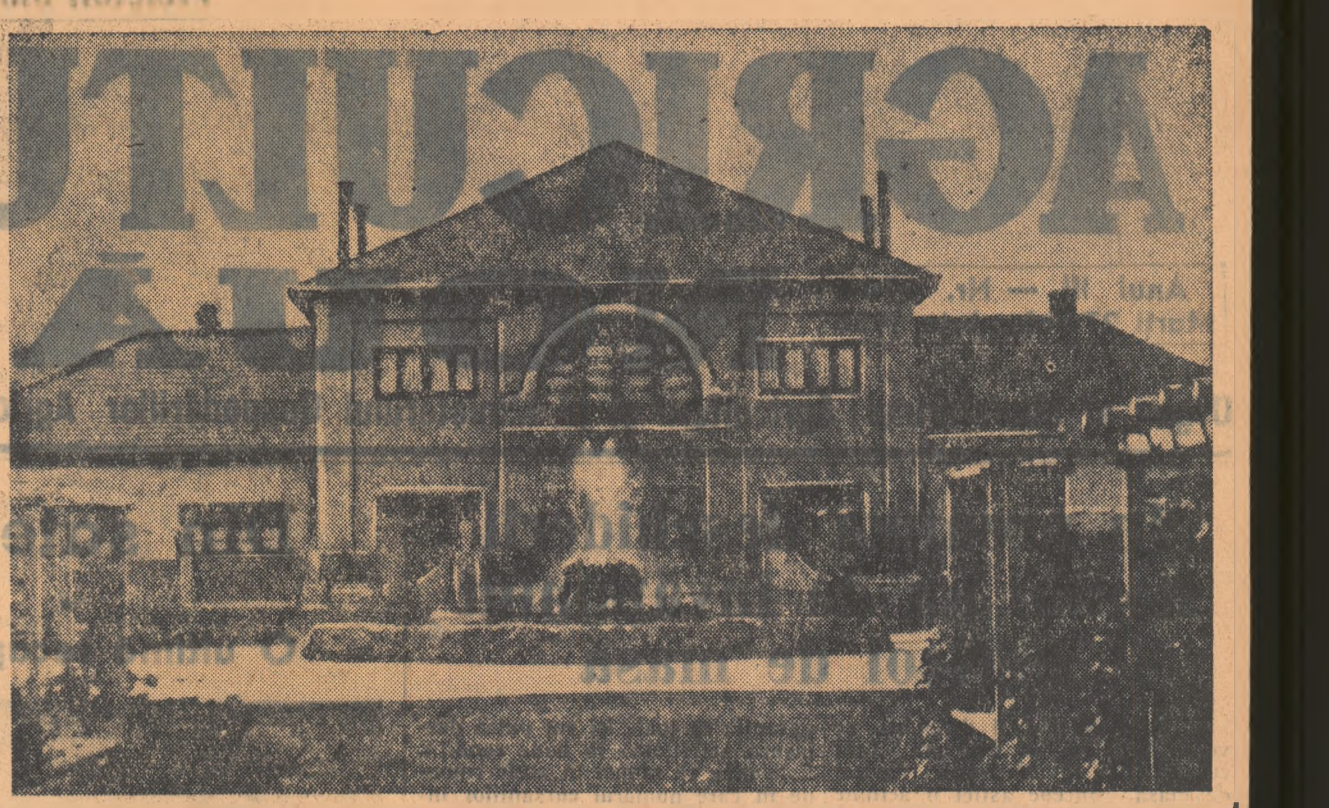
Sprijiniți de lectori și de ceilalți tovarăși de la punctele agricole, cursanții au organizat anul trecut, în gospodăriile colective, întovărășirile agricole și în sectorul individual, nu mai puțin de 175 de loturi experimentale, care au jucat un rol important în însușirea și propagarea noilor metode de lucru.

Cu toată seceta din anul acesta, producătorii agricoli instruiți la cursurile agricole de masă au reușit să obțină recolte destul de bune la hectar. Colectiviștii din Arpășel de exemplu, au obținut 1.760 kg de grîu la hectar, iar cei din Bicaclu, 1.770 kg de grîu la hectar. Intovărășiții din Arpășel, de pe întreaga suprafață cultivată cu porumb, au scos în medie 6.300 kg de porumb știuleți la hectar etc. Producții mari au obținut și mulți țărani cu gospodării mici și mijlocii, ca: Ion Iorda din comuna Salonta, Alexandru Bondor din comuna Ghiorac și mulți alții. Nu este deci de mirare că interesul producătorilor agricoli pentru diversele forme ale învățămîntului agricol de masă a crescut cu mult.

Prin grija secției agricole raionale, în această iarnă vor funcționa în raionul Salonta 12 cursuri trienale și 60 de cercuri agrotehnice, la care vor participa peste 2.000 de colectiviști, întovărășiți și producători agricoli individuali.

Pentru a se generaliza rezultatele bune de anul trecut și a se evita lipsuri ca cele ivite în comunele Cefa, Tolopos și Adeas, unde, din cauza lipsei de răspundere a unor agronomi și ingineri, ca Nuțu Traian, Sandor Iuliu și alții, cercurile agrozootehnice au funcționat sporadic și nu și-au atins scopul, în acest an se dă o deosebită atenție recrutării și pregătirii lectorilor. Aceștia au fost aleși dintre cei mai buni ingineri, tehnicieni și învățători. In fiecare comună se alcătuiește acum cîte un colectiv care va organiza deschiderea într-un cadru festiv a cursurilor și se va ocupa pe toată durata funcționării lor de asigurarea unor cît mai bune condiții de învățătură. O altă măsură care va da bune rezultate este cea luată cu privire la înființarea în mod obligatoriu, pe lîngă fiecare cămin cultural, a cîte unui lot demonstrativ de cca 1 ha, pe care să se urmărească îndeosebi problemele agricole specifice comunei respective.

Ing. C. SLONOVSCHI

La G.A.S. Jimbolia se desfășoară o intensă activitate culturală. In timpul liber, muncitorii gospodăriei vin cu mult drag la clubul unității, care are o elegantă sală de spectacole cu 600 locuri, sală de șah, bibliotecă etc.

In fotografie: *Clubul muncitoresc de la G.A.S. Jimbolia.*

Creatori de obiecte de artă populară

Locuitorii satelor de munte din raionul Lunca Vașcău sînt vestiți în toată regiunea Oradea pentru măiestria cu care execută frumoase obiecte de artă populară.

Deși a împlinit vîrsta de 70 de ani, Maria Arad, din satul Poenarii de Jos, este și acum o iscusită creatoare de cusături artistice. Ea a expus la expoziția republicană a creatorilor populari un frumos costum național care s-a bucurat de mult succes.

Meșteșugul dăltuirii lemnului are o veche tradiție printre locuitorii din satele risipite în inima munților Apuseni. In casele țăranilor din Arieșeni, Gîrda, Scărișoara pot fi întîlnite donițe, găleți și alte obiecte de uz casnic confecționate din lemn sculptat. Pînă și fațadele caselor, în majoritatea lor construite din lemn, sînt împodobite cu sculpturi.

In satele Criștiori, Cărpinet și Lecheceni peste 70 la sută din locuitori se îndeletnicesc cu confecționarea diferitelor obiecte casnice din ceramică roșie. Cunoscutul maestru amator în confecționarea obiectelor din ceramică Aurel Terme din satul Lecheceni a fost premiat cu suma de 3.000 lei la expoziția republicană a creatorilor populari din anul acesta.

De o deosebită popularitate se bucură și lucrările sculptorilor amatori Iosef Turi și Pavel Stoker, din comuna Vașcău, care au terminat nu de mult miniatura din marmoră „Viața din colectivă".

Frumoasele obiecte de artă populară, lucrări ale celor peste 1.500 de creatori populari tineri și vîrstnici din satele acestui raion de munte sînt o mărturie a dragostei cu care ei păstrează și dezvoltă tradițiile vechilor maeștri populari.

Noi construcții în gospodăriile agricole de stat

In gospodăriile agricole de stat au fost ridicate în ultimii ani numeroase construcții, locuințe pentru muncitori, grupuri sociale etc.

De la începutul anului și pînă la 1 noiembrie, în gospodăriile agricole de stat s-au terminat 582 de construcții; 446 sînt în stare de finisare, iar la alte 223 s-au executat lucrări în proporție de 20 pînă la 50 la sută. Printre altele, s-a terminat construirea a 276 de apartamente pentru familiști, 13 dormitoare comune, o casă de odihnă, 21 de băi, 13 cantine, un dispensar, 5 cămine de zi, 5 uzine electrice, 14 magazii pentru cereale și semințe, 25 de silozuri pentru furaje, 9 pătule de porumb, 40 de remize și garaje, 93 de grajduri, 32 de saivane pentru oi, 109 adăposturi pentru păsări, 19 foraje și instalații de alimentare cu apă.

Valoarea construcțiilor ridicate de la începutul anului și pînă la 1 noiembrie depășește cu 7,5 la sută valoarea construcțiilor din perioada corespunzătoare a anului trecut. Tot în acest timp, s-au făcut lucrări de reparații capitale în valoare de 32.519.000 lei și lucrări de alimentare cu apă în valoare de 21.451.000 lei. Pentru construirea de locuințe muncitorești pe bază de credit s-a alocat suma de 7.627.000 lei.

Cum am obținut o recoltă bogată la sfecla de zahăr

Mulți dintre producătorii agricoli din comuna Săucești, raionul Bacău, susțineau că în comuna noastră nu sînt condiții bune pentru cultivarea sfeclei de zahăr. Chiar și la noi în colectivă domnea această părere. Rezultatele din această toamnă ne-au schimbat tuturor părerea, dovedindu-ne ce venituri mari poate aduce această cultură atunci cînd se ține seama de regulile agrotehnice. De pe cele 2 hectare de teren însămînțate în gospodăria noastră cu sfeclă de zahăr, noi am recoltat în această toamnă 65.000 kg de sfeclă, ceea ce înseamnă 32.500 kg la hectar.

Iată metodele folosite de noi.

Terenul arat de cu toamnă de către S.M.T. Heneluș, la adîncimea de 28 cm, a fost lăsat în brazdă crudă peste iarnă, astfel încît să poată acumula cît mai multă apă. Primăvara, în vreme ce sămînța era pusă la iarovizat, terenul a fost lucrat de două ori cu cultivatorul, pentru a se distruge buruienile și, deși fusese îngrășat în iarnă cu gunoi de grajd, i s-au mai aplicat și îngrășăminte chimice (superfosfat).

Iarovizarea a durat 14 zile, după care sfecla a fost însămînțată. După 10 zile de la însămînțare, plantele au răsărit și atunci s-a făcut prima prașilă printre rînduri. După 20 de zile, s-a făcut răritul, iar după alte 10 zile, o nouă prașilă, cînd s-a introdus din nou superfosfat în cantitate de 150 kg la ha.

In urma ploilor din august, cultura, fiind năpădită de buruieni, a fost plivită, astfel încît plantelor nu le-a lipsit nici lumina și nici aerul.

In aplicarea acestor metode am fost ajutați de tov. inginer Ioan Tomescu și tov. tehniciană Maria Scorțeanu, de la punctul agricol.

Printre colectiviștii care s-au evidențiat în aplicarea metodelor înaintate și obținerea de recolte bogate de sfeclă de zahăr se numără Vasile Hiriban, Ion Ghiuță, Gheorghe Enache și Marița Pavel.

Recolta bogată de sfeclă de zahăr obținută anul acesta ne-a făcut să rezervăm acestei culturi, pentru anul ce vine, o suprafață mai mare de teren, pe care să o lucrăm după aceleași metode înaintate, spre a obține o recoltă cît mai bogată.

CONSTANTIN CIOATA
colectivist
G.A.C. „Zorile socialismului", comuna Săucești, regiunea Bacău

Se pregătesc pentru concurs

In aceste zile de început de iarnă căminul cultural din comuna Cocica cunoaște o mai vie activitate. Aici, tineri și vîrstnici din comună vin pentru a-și petrece timpul lor liber într-un chip plăcut, citind cărți, ascultînd cîte o conferință sau jucînd șah...

Nelipsiți de la cămin sînt artiștii amatori ce alcătuiesc echipa de teatru. Ei au prezentat de curînd în fața a peste 350 de țărani muncitori din comună piesa „Gradul", care s-a bucurat de mult succes.

Cu această piesă de teatru, care ilustrează viața nouă a țăranilor muncitori și la a cărei interpretare și punere în scenă mai muncesc încă, spre a se prezenta cît mai bine, artiștii amatori din comuna Cocica, raionul Suceava, vor participa la cel de al IV-lea concurs artistic al formațiilor de amatori.

M. DUNGEANU

Gestionari sau... vînători?

Victor Tolojan și Constantin Gogu, gestionari ai cooperativelor din comuna Băneasa, raionul Giurgiu, pleacă la vînătoare lăsînd magazinele închise zile întregi.

IEPURELE: — Puteți să-mi mulțumiți. Vi i-am adus!
(Desen de N. CLAUDIU după o corespondență de la T. BARBALATA)

Unde duc birocratismul și nepăsarea

Gospodăria agricolă de stat Jegălia, regiunea Constanța, deține un important sector zootehnic, în cadrul căruia se află un mare număr de vaci de lapte. Mulgătorii de la ferma de vaci a gospodăriei au reușit să obțină în cursul verii de la vacile ce le au în primire, cantități sporite de lapte peste plan. O dată însă cu intrarea animalelor în perioada de stabulație, producția de lapte pe gospodărie a început să scadă, ajungînd în prezent la cca 2 litri zilnic pe cap de vacă furajată.

Cum se explică această stare de lucruri? Duce cumva gospodăria lipsă de furaje? Nicidecum. Furaje există, însă ele nu sînt folosite cu chibzuință. Muncitorii din sectorul zootehnic nu sînt îndrumați să prepare cît mai bine furajele, să alcătuiască rații după norme științifice, să aplice metode înaintate de lucru. Inginerul zootehnist al gospodăriei, tov. Nicolae Iancu, căruia îi revine în mod direct această sarcină, preferă, mai ales acum, de cînd vremea s-a mai răcit, să stea liniștit în birou, și de acolo să „conducă" sectorul zootehnic. Iar atunci cînd se hotărăște în sfîrșit, să „treacă" prin grajduri, pentru a vedea cum sînt îngrijite animalele, nu stă de vorbă cu mulgătorii, cu îngrijitorii de animale, pentru a le afla păsurile și pentru a-i povățui asupra felului în care să ducă munca pentru a spori producția de lapte. Ca să ne dăm seama de munca birocratică și de lipsa de răspundere de care dă dovadă inginerul Nicolae Iancu, e de ajuns să cităm următorul caz: în ziua de 3 noiembrie, cînd brigadierul zootehnic i-a făcut cunoscut că furajele ce i-au fost date în primire erau pe terminate, cerîndu-i repartizarea altor cantități, inginerul Nicolae Iancu, în loc să rezolve pe loc problema, s-a mulțumit să trimită o adresă tovarășului Constantin Pîrîianu, de al cărui birou îl desparte doar un perete, care, la rîndul lui, i-a răspuns tot printr-o adresă.

Este cazul să arătăm că la această stare de lucruri contribuie și slaba activitate sindicală ce se desfășoară în gospodărie. Intrecerea socialistă pornită cîndva între mulgători nu a fost stimulată și urmărită. Metodele de lucru ale unor fruntași, ca, de pildă, mulgătorul Vasile Pintescu care a reușit să mențină ridicată producția de lapte a vacilor pe care le îngrijește, nu sînt popularizate nici prin consfătuiri de producție, nici prin gazete de perete și nici măcar prin stația de radioamplificare.

Iarna abia începe. In gospodărie sînt posibilități pentru o bună îngrijire și furajare a vacilor. Conducerea gospodăriei și comitetul sindical au datoria să ia măsuri pentru deplina valorificare a acestor posibilități, astfel încît în cel mai scurt timp producția de lapte să atingă și să depășească nivelul planificat.

D. IONASCU

O nouă pepinieră pomicolă

Din inițiativa Direcției agricole regionale Ploești, în comuna Bălțați din raionul Rîmnicu Sărat s-a înființat nu de mult o pepinieră pomicolă, care va aproviziona cu material săditor bazinele pomicole Dumitrești și Rîmnicu Sărat. In acest scop s-a desțelenit, la adîncimea de 65 cm, o suprafață de 21 ha, s-au transportat de la pepinierele regionale 175.000 de puieți portaltoi a căror plantare a și început, și s-au însămînțat trei hectare din suprafața desțelenită.

Această pepinieră va rezolva în bună măsură problema aprovizionării pomicultorilor din raionul R. Sărat cu pomi crescuți în condițiile climatului secetos din această zonă.

Ing. D. PETRE

O stupină experimentală fruntașă

Cu cinci ani în urmă, la stațiunea experimentală zootehnică Rușețu, regiunea Galați, a fost înființată o stupină care a fost dotată cu un număr de 260 de familii de albine. An de an, prin buna îngrijire ce li s-a acordat, numărul de stupi a crescut, ajungînd în anul acesta la 353 de familii. O dată cu aceasta, a sporit simțitor și producția de miere și ceară.

Datorită muncii harnice depuse de colectivul de tehnicieni și apicultori, s-a reușit ca anul acesta, cu toate condițiile nefavorabile, să se obțină o producție și mai mare de miere și ceară decît în anul trecut. Planul la miere producție-marfă a fost realizat în procent de 200 la sută, la ceară, în procent de 210 la sută, iar la roiuri, în procent de 200 la sută.

Printre metodele folosite de harnicii apicultori de la această stațiune în cursul anului acesta, ca și în anii trecuți, se numără și metoda stupăritului pastoral. Astfel, un număr de 280 de familii de albine au fost deplasate la cules de salcîm pe malul Buzăului, în raionul Făurei, și după aceea la cules de tei în comuna Luncavița, raionul Măcin. Restul de 73 de familii de albine au rămas în stațiune, pentru a folosi baza meliferă existentă, precum și plantele melifere însămînțate în lotul apicol, care se întinde pe 10 ha de teren. Acest lot apicol, compus din facelia, muștar alb și coriandru, va fi transformat în anul 1957 într-un lot experimental care va fi folosit după sistemul conveierului verde.

Pentru anul viitor, colectivul de apicultori de la I. C. Z. Rușețu este hotărît să obțină realizări și mai mari în producție, prin aplicarea metodelor apicole noi, ca metoda familiilor ajutătoare temporare, metodă ce se va extinde la un efectiv de 147 de familii de albine, precum și metoda iernării industriale a mătcilor la termostat. In această privință, stupina a și trimis la Institutul de cercetări zootehnice un număr de 154 de mătci, pentru a fi iernat după metoda industrială.

Temeinice sînt și pregătirile în vederea iernării albinelor. Astfel, pentru sezonul de iarnă, s-a asigurat hrană suficientă tuturor familiilor de albine în medie cîte 22 kg de miere de salcîm de familie, iar pentru cele 65 de familii de albine unificate, s-au rezervat între 26—28 kg de miere. Cea mai mare parte a stupilor vor ierna afară, în aer liber, în vatra stupinei, iar un număr de 40 de stupi destinați experientelor vor fi iernați jumătate după metoda iernării în cojoc, iar cealaltă jumătate în cameră.

In prezent, harnicii apicultori fac ultimele pregătiri pentru buna iernare a albinelor. In vederea calificării profesionale a lor, au fost luate măsuri ca în cadrul stațiunii să înceapă de pe acum cursul apicol de iarnă. Aici, apicultorii stațiunii vor putea învăța noi metode de îngrijire a albinelor, pe care apoi le vor aplica în practică.

Ing. TRAIAN BILBIIE

Succese însemnate pe tărîmul achizițiilor și contractărilor

Oficiile regionale de achiziții și contractări de animale Iași și Bacău au desfășurat anul acesta o activitate rodnică pentru aprovizionarea cu carne a populației și a fabricilor de mezeluri și de conserve; aceste unități au îndeplinit planul anual de contractări și achiziții cu 47 și respectiv 44 de zile înainte de termen.

Potrivit contractărilor făcute, O.R.A.C.A. Iași și Bacău vor mai primi de la producători pînă la 31 decembrie, peste prevederile planului anual, încă 2300 și respectiv 2600 tone de carne vie.

(Agerpres)

De ce la S.M.T. Cîrcea prețul de cost al hantrului este ridicat

Sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului cu privire la reducerea în acest an a prețului de cost al hantrului cu cel puțin 34 la sută față de anul trecut nu este privită cu toată răspunderea de către colectivul de mecanizatori de la S.M.T. Cîrcea, regiunea Craiova. Astfel, prețul de cost al lucrărilor efectuate de această stațiune în perioada 1 ianuarie-31 octombrie 1956 a întrecut în medie cu 22,57 lei per hantru prețul de cost planificat.

Această stare de lucruri nu este întîmplătoare. Principala condiție pentru reducerea prețului de cost, respectiv îndeplinirea și depășirea ritmică a planului de producție, nu a fost întrunită de către S.M.T. în perioada arătată. In campania de primăvară, de pildă, din cei 3.772 hantri planificați, nu au fost realizați decît 1.927 de hantri. Contractele încheiate cu cele 4 gospodării colective, cele peste 80 de întovărășiri agricole, ca și cu restul unităților agricole au însumat totuși un volum total de lucrări ce depășea cu mult prevederile planului de producție.

Obligațiile contractuale nu au fost însă respectate decît în parte. Aceasta, datorită în mare măsură superficialității cu care s-a lucrat la încheierea contractelor, îndeosebi cu întovărășirile agricole. Neidentificîndu-se din timp terenurile respective, pentru a se vedea dacă ele sînt accesibile folosirii tractoarelor, mecanizatorii au constatat abia în timpul campaniei de primăvară că mari suprafețe erau în pantă sau mlăștinoase și deci nu puteau fi executate lucrările prevăzute. O altă cauză a nerealizării obligațiilor contractuale a fost și aceea că multe terenuri ale întovărășirilor nu au fost comasate în întregime. Astfel, tractoarele au trebuit să lucreze pe parcele foarte mici și la mari distanțe unele de altele, ceea ce a implicat o mare risipă de timp, ca și de carburanți.

In campania de vară, cu toate că stațiunea a reușit să îndeplinească planul global, ea nu și-a realizat sarcinile pe feluri de lucrări. Din 100 de hantri prășit mecanic planificați nu s-a realizat nimic, din 336 de hantri secerat-legat s-au executat 136 de hantri, din 511 hantri dezmiriștit s-au realizat abia 27 de hantri etc.

Dacă s-ar fi efectuat în vară lucrări de dezmiriștit pe suprafețele planificate, fără îndoială că în actuala campanie o bună parte din terenuri s-ar fi putut lucra mai ușor și tractoarele stațiunii ar fi înregistrat randamente mai ridicate. Așa, însă, au fost dese cazurile cînd tractoarele nu au putut lucra decît cu pluguri prevăzute cu o singură trupiță, executînd doar cîte 0,75—1 ha zilnic, adică ceva mai mult decît se poate ara cu o... pereche de boi!

Executarea unui volum redus de lucrări într-un timp îndelungat a făcut ca, repartizate pe hantru, cheltuielile stațiunii să fie cu mult mai mari decît cele planificate.

La depășirea prețului de cost al lucrărilor efectuate de S.M.T. Cîrcea a mai contribuit și faptul că, nefiind îndrumați și controlați în muncă de către agronomii și mecanicii de sector, unii tractoriști nu se îngrijesc de buna întreținere a mașinilor și tractoarelor, ceea ce a dus la încărcarea capitolului reparații. Astăzi, din cele 40 tractoare ale S.M.T.-ului Cîrcea, 15 sînt scoase din brazdă și se află în reparație în atelierul stațiunii sau la centrul mecanic Craiova. La aceasta mai trebuie adăugat faptul că tractoarelor și mașinilor agricole li s-au făcut reparații de proastă calitate (și la cele reparate în S.M.T., și la cele trimise unor centre mecanice și întreprinderi industriale), cît și faptul că la unele reparații prețurile planificate au fost mult depășite. Față de 7.115 lei planificați pentru reparația generală a unui tractor I.A.R. în atelierul stațiunii, s-au cheltuit pentru astfel de reparații între 14.693 și 16.939 lei. Pentru reparația generală a tractorului S.R.T.A.-49, s-au cheltuit 18.646 lei, în loc de 8.233 lei.

Și în ce privește costul îngrijirilor tehnice la tractoare și la mașini agricole, fondurile planificate au fost mult depășite. La această situație s-a ajuns mai ales datorită faptului că stațiunea nu are de foarte multă vreme un mecanic controlor, munca în atelier fiind îndrumată de către un singur om, tov. Petre Moldoveanu.

Noua conducere a stațiunii (în frunte cu tov. director Dumitru Staicu, ing. agr. șef Mihai Băluță și ing. mecanic șef Mihai Crețu) are datoria să mobilizeze întreg colectivul de mecanizatori de aici, pentru ca, pînă la încheierea lucrărilor agricole din acest an, să recupereze cît mai mult din timpul pierdut, executînd în întregime lucrările de arături adînci și desțeleniri contractate cu unitățile din raza sa de activitate. Aceasta ar contribui la o reducere simțitoare a cifrei la care se ridică astăzi prețul de cost al hantrului.

Trăgînd concluziile care se impun din lipsurile manifestate în actualul an agricol, noua conducere a stațiunii va trebui să acorde toată grija modului în care se încheie contractele de lucrări și repartizării cît mai judicioase a brigăzilor pe teren, astfel încît să fie evitate la maximum deplasările în gol. O preocupare de seamă va trebui să o constituie îndeplinirea planului pe feluri de lucrări și folosirea fiecărui tractor cu maximum de randament.

Bineînțeles că, pentru atingerea acestor obiective, lunile de iarnă vor trebui folosite pentru o minuțioasă revizuire și reparare a utilajului, cît și pentru ridicarea calificării profesionale a mecanizatorilor, chezășie a realizării unei productivități sporite și deci a scăderii prețului de cost al lucrărilor.

I. LEȘEANU

EXPOZIŢIA AGRICOLĂ DIN ORAŞUL STALIN

Oglindă a succeselor agricultorilor din raion

„Sînt agricultor bătrîn, dar pînă astăzi, snop de orz care să fie cu jumătate de metru mai înalt ca mine încă n-am văzut", ne mărturisea, cuprins de uimire, ţăranul muncitor Balcso Ştefan din Săcele, în timp ce vizitam expoziţia agricolă din Oraşul Stalin.

Organizatorii expoziţiei şi-au propus să demonstreze vizitatorilor că prin aplicarea regulilor agrotehnice, prin executarea la timpul optim şi în bune condiţii a tuturor lucrărilor recomandate de ştiinţa şi practica agricolă, se pot smulge pămîntului roade bogate. Şi acest lucru le-a reuşit pe deplin. Din primele ceasuri ce-au urmat inaugurării, expoziţia — aranjată cu mult gust şi avînd o tematică interesantă — a fost vizitată cu mult interes de sute de producători agricoli.

Vizitatorii au zăbovit mai mult îndeosebi la standurile G.A.C.-urilor. Produsele expuse aci, cifrele şi faptele înscrise pe panouri, vorbesc îndeajuns de grăitor despre foloasele muncii unite. De exemplu, în toamna anului 1950, la cîteva luni după înfiinţare, G.A.C. „7 Noiembrie" din Codlea avea doar 227 ha de teren arabil şi un fond de bază de 416.037 lei. Astăzi, ea are 1.000 ha, iar fondul de bază a atins suma de 1.478.000 lei. Cîştigurile colectiviştilor au crescut şi ele simţitor de la an la an; grăitor în această privinţă este exemplul colectivistului Gheorghe Boghez, care, efectuînd el singur 500 de zile-muncă, a primit în toamna aceasta 3.500 kg de cereale, 3.000 kg de cartofi, furaje, brînză, zahăr şi suma de 7.500 lei.

Colectiviştii din Bod au obţinut la grîul de toamnă o producţie de 3.216 kg la hectar, în timp ce în sectorul individual media pe comună a fost de 1.600 kg. La sămînţa de sfeclă de zahăr, recolta dobîndită constituie un record pe ţară: 4.200 kg la hectar.

Organizatorii expoziţiei au ţinut să sublinieze că aceste producţii neobişnuit de mari nu-s rod al unei întîmplări, ci urmarea firească a aplicării regulilor agrotehnice. Pe tăbliţele care indică unitatea şi producţia obţinută, sînt trecute şi lucrările agrotehnice aplicate. Astfel, la G.A.C. Bod, planta premergătoare grîului a fost mazărea. Terenul a fost dezmiriştit imediat după recoltare. Arătura de însămînţare s-a făcut la adîncimea de 18—20 cm, cu tractoare de la S.M.T. Hărman. Soiul folosit a fost „Bankut 1201" semănat în rînduri încrucişate, cu maşina S.K.-16. O dată cu însămînţarea s-au aplicat ca îngrăşăminte chimice cîte 150 kg de superfosfat la hectar. Primăvara, înainte de grăpare, s-a mai dat din nou un amestec de 60 kg kainită, 150 kg superfosfat şi 100 kg azotat de amoniu la hectar. Intreaga suprafaţă a fost plivită de două ori, iar recoltarea s-a făcut cu combina, cînd grîul era în pîrgă.

Şi terenul de pe care s-a strîns recolta record de 4.200 kg de sămînţă de sfeclă de zahăr la hectar a fost lucrat bine. S-a introdus sub brazdă 40 tone de gunoi de grajd la hectar. S-au ales butaşii din soiul „Buşcinski C.L.S." cu o greutate aproximativă de 200 g bucata. Plantarea lor s-a făcut din timp, la distanţa de 60x60 cm, iar după ce au prins, s-au aplicat, după recomandările tehnicienilor de la fabrica de zahăr din Bod, îngrăşăminte chimice. S-au executat 6 praşile; 3 mecanice şi 3 manuale, înainte de înflorirea plantei s-a făcut cîrnitul.

Roadele acestei munci semenice n-au întîrziat să se arate: recolta culeasă a depăşit cu mult cea planificată, iar prin valorificarea ei colectiviştii au adăugat la veniturile mari ale gospodăriei impresionanta sumă de 1.500.000 lei.

Standurile frumos amenajate sînt cercetate cu mult interes de vizitatorii expoziţiei.

In salonul al II-lea al expoziţiei, un stand care prezintă deosebit interes este cel al sectorului particular. Aci se arată că şi ţăranii muncitori care au ţinut seamă de sfaturile tehnicienilor şi şi-au lucrat pămîntul la timp şi bine au scos recolte bune. Aşa, de exemplu, ţăranul muncitor Erzse Alexandru din comuna Teliu a recoltat 22.700 kg de cartofi la hectar, Ornitzen Gheorghe din Ghimbav 2.690 kg de grîu şi Bodin Gheorghe din Codlea 2.133 kg de grîu la hectar.

Bine amenajat şi sugestiv ilustrat este standul intitulat „Protecţia plantelor". Un grafic ne prezintă pagubele enorme aduse de dăunători culturilor. Astfel, o singură pereche de cărăbuşi are 30 de urmaşi, care în timp de trei ani pot distruge 3 kg de cartofi, 16 kg de sfeclă de zahăr etc. In acest an, în raionul Stalin elevii şcolilor elementare şi medii, îndrumaţi de tehnicienii agricoli, au strîns şi distrus 26.530.000 de cărăbuşi, salvînd de la distrugere aproximativ 79.590 de tone de cartofi.

Privirea vizitatorilor este atrasă şi de bogatul stand legumicol, unde pot fi admirate verze enorme de 6—7 kg bucata, morcovi dintr-o producţie de 52.000 kg la ha, roşii proaspete, ca în plină vară. De asemenea bine amenajat este standul „Baza furajeră", care prezintă exponate din nutreţurile însilozate la G.A.C. „Horia, Cloşca şi Crişan" din Bod (240 tone de graminee perene amestecate cu trifoliene), din nutreţurile murate la G.A.C. Feldioara (80 tone de porumb verde şi morcovi furajeri) etc.

Fără îndoială, organizarea unei expoziţii atît de interesante şi instructive a cerut din partea unui colectiv avînd în frunte pe tov. Vlad Ionescu, şeful serviciului regional de propagandă agricolă, şi a ing. Paul Kogălniceanu, şeful secţiei agricole raionale, o muncă îndelungată şi încordată. Socotim însă că roadele acestei munci ar fi fost cu mult mai mari dacă organizatorii s-ar fi gîndit ca în primul salon al expoziţiei să prezinte standurile nu pe unităţi agricole, ci pe culturi. Astfel, s-ar fi putut face mult mai uşor comparaţie între recoltele obţinute în diferite sectoare şi s-ar fi demonstrat cu mult mai puternic superioritatea agriculturii socialiste. Trebuia dată o mai mare atenţie importanţei deosebite ce o are mecanizarea agriculturii pentru sporirea producţiei. Simplul fapt că în expoziţie există un colţişor unde una din staţiunile fruntaşe ale regiunii, S.M.T. Hărman, şi-a expus cîteva din realizările obţinute în raza ei de activitate nu rezolvă nici pe departe această cerinţă. Acelaşi spaţiu redus ocupă în expoziţie şi sectorul zootehnic: un panou destul de sărac, cu cîteva cifre vorbind despre creşterea producţiei de lapte şi lînă, cîteva exponate cu produse finite obţinute din carne de porc sau lapte de vacă prelucrat şi ... nimic.

Cu toate aceste lipsuri semnalate, expoziţia agricolă din Oraşul Stalin se înscrie ca una din realizările de seamă în munca de propagandă agricolă din regiunea Stalin. Vizitatorii pleacă de la această expoziţie cu convingerea că pămîntul este darnic în măsura în care ştii să-l lucrezi şi că drumul cel mai drept spre belşug trece prin gospodăria mare, colectivă, izvor al bunăstării ţărănimii muncitoare.

G. JANGOCIU

Răspuns la întrebările cititorilor în legătură cu cooperativa agricolă de producţie

Cum se socoteşte contribuţia obligatorie şi de ce este ea necesară

Un grup de ţărani muncitori din comuna Almăjel, raionul Vînju Mare, regiunea Craiova, ne întreabă cum se socoteşte contribuţia obligatorie pentru fiecare hectar de pămînt adus de cooperator în cooperativa de producţie agricolă şi de ce este necesară această contribuţie. In cele ce urmează, răspundem la întrebarea pusă.

Potrivit uneia din principalele prevederi ale statutului-model, la înfiinţarea cooperativei agricole de producţie adunarea generală a membrilor stabileşte o contribuţie obligatorie de 300—1000 lei pentru fiecare hectar de pămînt adus în cooperativă. Pentru ca atît acei care au mai mult inventar agricol viu şi mort, mai ales ţăranii mijlocaşi, cît şi cei care au mai puţin inventar, să fie cointeresaţi în crearea, dezvoltarea şi păstrarea avutului obştesc, statutul-model prevede ca fiecare să aducă o contribuţie obligatorie, potrivit cu numărul de hectare pe care îl are. Cum se socoteşte această contribuţie?

După cum se arată în statut, la înscrierea în cooperativă, se face evaluarea inventarului viu şi mort adus de cooperatori şi membrii familiilor lor. In acest scop, adunarea generală alege o comisie de inventariere. Aceasta este alcătuită din 5—7 membri cooperatori — desigur, din oamenii cei mai de încredere şi pricepuţi — şi doi delegaţi ai sfatului popular raional. Pentru a nu se crea nemulţumiri, comisia socoteşte în prezenţa cooperatorului cît valorează bunurile aduse de el în cooperativă. Totodată, comisia stabileşte şi calitatea pămîntului, făcînd echivalenţa în hectare de teren arabil a suprafeţelor plantate cu vii şi pomi amenajate pentru culturi irigate.

Din valoarea inventarului şi a animalelor astfel evaluate, se scade pentru fiecare cooperator contribuţia la hectarul de pămînt adus în cooperativă, **iar diferenţa în plus se achită cooperatorului în bani de către cooperativă în termen de cel mult şase ani.** Ce se întîmplă însă dacă valoarea bunurilor (a inventarului viu şi mort) aduse în cooperativă nu acoperă contribuţia obligatorie stabilită pentru pămîntul cu care cooperatorul se înscrie? In acest caz, cooperatorul respectiv va plăti diferenţa în bani sau în natură în termen de 3—5 ani. Aşadar, membrilor cooperatori care, în afară de pămînt, aduc în cooperativă şi inventar viu şi mort, li se socoteşte contribuţia obligatorie din valoarea acestuia, iar cei care nu au inventar urmează s-o achite cooperativei în timp de mai mulţi ani.

Pentru a se înţelege mai lesne cum se calculează contribuţia obligatorie pentru fiecare hectar de teren adus în cooperativă, să luăm cîteva exemple din cooperativa agricolă de producţie din comuna Cirna, raionul Gura Jiului.

Ţăranul muncitor Titu Teacă a adus în cooperativă 5 ha de pămînt, pentru care trebuie să plătească o contribuţie obligatorie de 3000 lei (adunarea generală a membrilor acestei cooperative a stabilit o contribuţie obligatorie de 600 lei pentru fiecare hectar de teren arabil). El a mai adus însă în cooperativă inventar format din 2 cai şi o căruţă, care i-au fost evaluate la 5000 lei. Scăzîndu-se din valoarea inventarului contribuţia obligatorie, urmează deci ca Titu Teacă să primească de la cooperativă diferenţa de 2.000 lei, în timp de 6 ani.

Ioan St. Potinghe a adus în cooperativă 5.13 ha de teren, pentru care trebuie să plătească o contribuţie obligatorie de 3.078 lei. Dar, aducînd în cooperativă numai un plug şi o căruţă, în valoare de 2.300 lei, el urmează să achite cooperativei restul din contribuţia obligatorie — suma de 778 lei — în timp de 3—5 ani. La fel şi Tănase Roman, care n-a adus în cooperativă nici un fel de inventar, urmează să achite cooperativei suma de 1.350 lei drept contribuţie obligatorie pentru cele 2,25 ha de pămînt.

Prevederea referitoare la contribuţia obligatorie pentru fiecare hectar de pămînt adus în cooperativă este una din cele mai importante prevederi ale statutului-model al cooperativei agricole de producţie, deoarece stimulează interesul membrilor cooperativei de a contribui la formarea şi dezvoltarea avuţiei obşteşti. **De ce este necesar ca membrii să aducă această contribuţie obligatorie, care-i rostul şi importanţa ei?**

Aşa după cum reiese din primele capitole ale statutului, ţăranii muncitori se unesc de bună voie în cooperativă, pentru ca, printr-o muncă bine rînduită, folosind cu spor tractoarele şi maşinile agricole ale S.M.T., inventarul şi animalele proprii, să obţină producţii sporite şi în felul acesta să-şi asigure lor şi familiilor lor o viaţă îndestulată, lipsită de exploatare şi de toate neajunsurile gospodăriei individuale fărîmiţate. Or, pentru aceasta nu este de ajuns ca ei să pună la un loc pămîntul, ci trebuie să aibă şi mijloacele de producţie necesare lucrării lui în cele mai bune condiţii (animale, căruţe, maşini agricole bune, unelte, construcţii etc.). De asemenea, este ştiut că se pot dobîndi venituri cu atît mai mari, cu cît, pe lîngă cultura cerealelor se creează şi se dezvoltă şi alte ramuri de producţie, cum sînt creşterea animalelor, păsărilor, stupăritul, grădinăritul, pomicultura, viticultura etc.

Cum se poate ajunge la o astfel de înflorire economică a cooperativei agricole de producţie? Pornind tocmai de la această contribuţie obligatorie care face cu putinţă crearea şi dezvoltarea avuţiei obşteşti. Avînd la îndemînă fonduri băneşti, cooperativele agricole de producţie pot să cumpere unelte, animale de producţie, să creeze şi să dezvolte ramuri de producţie aducătoare de mari venituri băneşti.

Vitaminele în hrana păsărilor

● Să dăm atenţie modului de hrănire a păsărilor

● Lipsa vitaminelor duce la îmbolnăvire şi la scăderea producţiei

Vitaminele sînt nişte substanţe speciale fără de care animalele şi păsările nu se pot dezvolta în mod normal. Lipsa de vitamine din organism duce la îmbolnăvirea animalelor, la scăderea producţiei şi chiar la pieirea lor.

Bolile provocate de lipsa de vitamine se cheamă **hipovitaminoze şi avitaminoze.** Deseori, crescătorii îşi pun întrebarea: de ce producţia animalelor sau a păsărilor continuă să scadă, deşi acestea sînt hrănite cu furaje în cantităţi suficiente? Adevărul este că rareori se ţine seama de conţinutul în vitamine şi săruri minerale al hranei pe care o dau animalelor şi păsărilor.

Păsările au un metabolism foarte intens, iar nevoile lor în vitamine sînt foarte mari. Aceasta, cu atît mai mult cu cît, prin producţia lor zilnică de ouă, se elimină şi o parte însemnată din vitamine, iar o altă parte se cheltuieşte pentru nevoile organismului.

In cele ce urmează, vom arăta importanţa mare pe care o au vitaminele în hrana păsărilor şi vom descrie cîteva din cele mai importante vitamine.

Vitaminele se clasifică în special după solubilitatea lor. Unele sînt solubile în grăsimi; acestea sînt vitaminele A, D, E, K. Altele sînt solubile în apă: vitaminele din complexul B şi vitamina C.

Vitamina A, se găseşte în untura de peşte, în laptele integral şi mai puţin în laptele smîntînit şi în celelalte produse lactate. Ea este sintetizată de animale din provitamina A care se găseşte în cantităţi mari în nutreţurile verzi şi în fînul uscat mai mult la umbră, deoarece razele soarelui distrug provitamina A.

La păsări, lipsa acestei vitamine se resimte spre sfîrşitul iernii, mai ales la tineretul între 3—9 luni şi la raţele ouătoare. Boala numită avitaminoza A se întîlneşte mai des la găini şi mai rar la cocoşi. Puii tineri bolnavi de avitaminoză sînt trişti, stau mai mult într-un loc şi mor în 3—4 zile, cei sub 3 săptămîni slăbesc, li se usucă mucoasele, fac conjunctivită purulentă, iar puii mai mari manifestă tulburări nervoase, capătă diaree, xeroftalmie şi poartă foarte des orbul găinilor. Găinile au producţia de ouă scăzută, dau ouă infecunde, le dispare pigmentul galben de pe picioare, creastă etc.

Pentru a preîntîmpina aceste pagube se recomandă ca în timpul verii păsările să fie hrănite cu cît mai multe nutreţuri. Iarna, în afară de celelalte furaje, este bine să se dea păsărilor ca hrană orz sau ovăz încolţit. Masa verde obţinută în acest fel se tunde şi se toacă mărunt, dîndu-se mai ales tineretului care are nevoie de această vitamină. Pentru păsările adulte, se recomandă făină preparată din fîn de lucernă recoltat într-un stadiu de vegetaţie mai timpuriu şi uscat în condiţii speciale, ca să-şi păstreze cît mai mult provitamina A. De asemenea, se recomandă folosirea porumbului murat (ştiuleţi) special pentru păsări.

Vitamina D, numită antirahitică, ajută la metabolismul sărurilor de calciu şi fosfor în organism. Puii cărora le lipseşte vitamina D devin rahitici, iar găinile produc ouă cu coajă subţire sau fără coajă. Deoarece razele solare sintetizează vitamina D, este bine ca toate păsările, şi îndeosebi tineretul, să fie ţinute cît mai mult la soare. Iarna, e bine ca puii să fie ţinuţi în încăperi în care se găsesc lămpi care emit raze ultraviolete. Se mai poate preîntîmpina avitaminoza şi prin metoda introducerii în raţia păsărilor a drojdiei furajere iradiată, iar în raţia puişorilor, a unei linguriţe de untură de peşte la 30 de puişori.

Vitamina E, denumită şi antisterilică, cauzează, prin lipsa ei, nefecundarea ouălelor sau moartea puilor în primele zile. Vitamina E este asigurată în hrană prin nutreţuri verzi, prin făină de lucernă de bună calitate, prin grăunţe care conţin cantităţi importante de vitamina E şi prin administrarea unor preparate de vitamina E.

In ce priveşte **complexul vitamina B**, acesta este foarte important pentru creşterea păsărilor.

Vitamina B_1. Lipsa ei în hrana păsărilor provoacă polinevrita. Simptomele lipsei acestei vitamine se manifestă la păsări prin răsucirea gîtului, contracţii musculare sau prin paralizia aripilor. Simptomele polinevritei se manifestă mai ales la păsările hrănite numai cu făinuri sau grăunţe decorticate, cartofi fierţi, mămăligă, resturi de la industria amidonului etc. Iată de ce păsările trebuie hrănite în mod raţional, dîndu-li-se în raţie drojdie, grîu încolţit, tărîţe de grîu şi în general tărîţele gramineelor.

Vitamina B_2. Lipsa acesteia din hrană duce la scăderea fecundităţii păsărilor, la micşorarea procentului de eclozionare, la paralizii, dezinterii etc.

Vitamina B_2 se găseşte în drojdii, în nutreţuri lactate şi mai ales în fînul de lucernă. In cantităţi reduse, se găseşte în rădăcinoase şi în grăunţele gramineelor. Cantitatea de vitamină B_2 creşte mult în grăunţe în timpul germinaţiei.

Vitamina B_6 se găseşte în drojdii, în germenii unor grăunţe, în porumb, melasă, peşte şi legume verzi. Lipsa ei dă dermatite, încetarea creşterii etc.

Ing. ELENA BUNICELU

COMPORTAREA PORUMBULUI HIBRID „PIONEER"

Rezultatele încercărilor din acest an de la G. A. S. Fundulea

In primăvara aceasta, la gospodăria agricolă de stat Fundulea din regiunea Bucureşti s-au însămînţat cu porumb 736 ha. Dintre acestea, 155 ha au fost cultivate cu soiul Dobrogean, 112 ha cu porumb hibrid I.C.A.R. 54 x Dobrogean, iar pe suprafaţa de 470 ha a fost introdus în cultură soiul de porumb hibrid dublu „Pioneer" importat din Statele Unite.

Faptul că pe terenul gospodăriei se cultiva pentru prima dată pe mari suprafeţe un soi de porumb cu însuşiri încă necunoscute a determinat colectivul de conducere al gospodăriei să urmărească zi de zi, prin diferite sondaje, felul cum se comportă acest nou hibrid în condiţiile locale de sol şi climă.

Tipul de sol pe care a fost cultivat hibridul american a fost cernoziomul degradat, un sol bogat în substanţe nutritive, cu bune însuşiri fizico-chimice, foarte prielnic culturii porumbului.

In ceea ce priveşte condiţiile de climă din anul acesta, au fost, după cum se ştie, destul de vitrege pentru porumb. Umezeala de la începutul primăverii a făcut ca lucrările în cîmp să înceapă tîrziu, după 10 aprilie. Temperatura s-a menţinut scăzută pînă la sfîrşitul lunii, din care cauză semănatul porumbului a fost început abia în jurul datei de 29 aprilie şi s-a prelungit pînă la 10 mai. Vremea s-a menţinut rece aproape toată luna mai şi o bună parte din iunie. La începutul lui iulie, au venit căldurile, care s-au menţinut pînă aproape de începutul lunii octombrie.

Cu toate aceste greutăţi, la gospodăria de stat Fundulea s-au obţinut producţii destul de bune de porumb datorită aplicării în mare măsură a regulilor agrotehnice. Intreaga suprafaţă cu porumb a fost însămînţată în ogor de toamnă executat la adîncimea de 25—27 cm, după ovăz şi după grîu şi orz de toamnă. In primăvară, de îndată ce s-a putut începe lucrul în cîmp, ogoarele de toamnă au fost cultivate şi grăpate de două ori în lung şi-n lat, cu ajutorul cultivatoarelor C.U.T. 21 şi al grapelor de mărăcini. In timpul cultivatului s-au aplicat şi îngrăşăminte chimice (superfosfat 200 kg la ha, azotat de amoniu 150 kg la ha şi sare potasică 30—50 kg la ha).

Semănatul ambilor hibrizi s-a făcut la distanţa de un metru între rînduri.

Felul de comportare a porumbului hibrid „Pioneer" a putut fi mai bine observat la secţia Progesul, unde agrotehnica aplicată a fost aproape aceeaşi ca la hibridul romînesc. Primăvara, cu tot timpul rece, la amîndoi hibrizii, răsărirea a fost uniformă, iar lanurile au ieşit bine încheiate şi fără goluri. După răsărire, însă, hibridul american a avut o creştere vegetativă mai accelerată.

Cu toate că la această secţie cei doi hibrizi au fost semănaţi în acelaşi timp, s-a constatat că porumbul „Pioneer" a legat cu aproximativ 10 zile mai tîrziu decît cel romînesc. Majoritatea plantelor provenite din hibridul american au legat cîte 2 ştiuleţi, din care însă nu mai unul s-a dezvoltat şi anume cel de deasupra; la hibridul romînesc, s-a format pe cocean numai un singur ştiulete.

Porumbul „Pioneer" s-a dovedit a fi mult mai tardiv decît hibridul romînesc. Acesta din urmă a putut fi recoltat pe la 10 septembrie, pe cînd celălalt nu ajunsese la maturitate nici la începutul lunii octombrie. La secţia Manciu, unde semănatul s-a întîrziat, porumbul „Pioneer" a fost nevoit să se coacă forţat din cauza secetei, boabele au rămas şiştave, iar la unele plante s-au uscat complet. Din analizele făcute s-a văzut că greutatea absolută (a o mie de boabe) la porumbul american a atins 347 grame. Ştiuleţii aveau forma cilindrică, cu rîndurile drepte, lungi de aproximativ 21 cm şi îmbrăcaţi bine cu boabe pînă la vîrf. La hibridul I.C.A.R. 54 x Dobrogean, greutatea a o mie de boabe a fost mai mică (293,70 de grame).

Cercetîndu-se cu atenţie lanurile în timpul perioadei de vegetaţie, s-a mai constatat că hibridul american are tendinţa de a lăstări; la hibridul autohton nu s-au găsit copili decît în foarte mică măsură. La recoltare, ştiuleţii hibridului american se rupeau cu mai multă uşurinţă de pe cocean, fapt care a înlesnit recoltarea acestuia cu ajutorul combinelor.

Recoltatul s-a făcut cu mijloace manuale şi cu combinele, obţinîndu-se producţii bune. La secţia Progesul, de pildă, de pe suprafaţa de 270 ha semănată cu hibrid „Pioneer", s-a obţinut 990 de tone, adică 3660 kg de ştiuleţi la hectar. Hibridul I.C.A.R. 54 x Dobrogean a dat 3000 kg de ştiuleţi la hectar.

Acestea ar fi cîteva din constatările privind felul cum s-a comportat în anul acesta porumbul hibrid „Pioneer" la G.A.S. Fundulea. Desigur că din experienţa unui singur an nu se pot trage concluzii definitive. Este demn de remarcat totuşi faptul că, cu toate condiţiile grele de climă, acest porumb hibrid a dat recolte mari, dovedindu-se astfel un soi cu însuşiri valoroase.

Ing. GRIGORE ANGHEL
ing. N. FLORIAN

Peste 1300 de unităţi agricole cooperatiste în regiunea Cluj

In satele regiunii Cluj roadele muncii politice şi organizatorice pentru transformarea socialistă a agriculturii sînt bogate.

Cursanţii din formele de învăţămînt de partid şi U.T.M. din Valea Groşilor, raionul Dej, Riciu, raionul Sărmaş, şi alte comune care au îmbinat problemele teoretice cu activitatea practică au fost primii care au făcut cereri pentru a intra în gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din localităţile respective.

Intelectualii satelor Iclod, raionul Gherla, Fînaţe, raionul Sărmaş, Coplean, raionul Dej, etc. au convins pe mulţi ţărani muncitori să intre în unităţile agricole socialiste.

In urma muncii desfăşurate, în regiune au fost constituite în acest an peste 240 de gospodării agricole colective, întovărăşiri agricole şi zootehnice în care au intrat 6.300 de familii de ţărani muncitori, iar alte mii de familii au intrat în unităţile agricole socialiste existente.

In prezent, 34.000 familii de ţărani muncitori din regiunea Cluj, uniţi în peste 660 de gospodării colective şi 664 de întovărăşiri agricole şi zootehnice, muncesc în comun mai mult de 74.600 hectare de pămînt.

Creşterea fondului de bază în gospodăria noastră colectivă

A. BURLACU
preşedintele G.A.C. „16 Februarie" comuna Baba Ana, raionul Mizil

Acum 5—6 ani, puţini dintre membrii gospodăriei agricole colective „16 Februarie 1933" din comuna Baba Ana, raionul Mizil, ar fi fost în stare să înţeleagă rostul şi necesitatea fondului de bază. Astăzi, însă, cînd avem deja în urmă o experienţă de aproape 6 ani, cei mai mulţi dintre noi ne dăm foarte bine seama de importanţa lui.

Este ştiut că fondul de bază are în componenţa lui mai multe elemente: valoarea mijloacelor de bază colectivizate, taxa de înscriere, reţinerile din veniturile băneşti anuale ale gospodăriei, valoarea prăsilei şi creşterea în greutate vie a animalelor, acumularea în construcţii şi inventar gospodăresc şi — în sfîrşit — valoarea mijloacelor primite de la stat. Socot că nu este cazul să arăt aci însemnătatea fiecăruia dintre aceste elemente. Oricine îşi poate da uşor seama că, avînd vite şi unelte de muncă, dispunînd de fondurile necesare pentru extinderea culturilor, pentru crearea şi lărgirea fermelor zootehnice şi a întreprinderilor anexe, gospodăria se întăreşte an de an. In acest caz, veniturile ei cresc necontenit. Iar sporirea veniturilor gospodăriei se răsfrînge nemijlocit asupra bunăstării fiecărui colectivist.

Gospodăria noastră colectivă a luat fiinţă acum 6 ani, adică în 1950. Eram puţini pe vremea aceea: abia 39 de familii, dispunînd de 130,25 ha de teren. Inventar agricol? Mai nimic. Doar 9 cai, 10 pluguri, 2 secerători, 3 grape, o prăşitoare, o vînturătoare. Asta era atunci puterea economică a unităţii noastre.

In primul an, n-am dobîndit rezultate prea bune. De pe parcelele însămînţate cu grîu am strîns o recoltă slabă. **De altfel, în anul acela ne-a lovit şi seceta.** Doar la porumb şi floarea-soarelui am ieşit ceva mai bine. Cît despre veniturile băneşti să nu mai vorbim. Abia am putut împărţi cîte 0.35 lei la ziua-muncă. Ce vreţi? N-aveam nici grădină de legume, nici oi, nici porci, nici vaci, nimic. De unde atunci venituri băneşti? In ceea ce priveşte construcţiile, abia am putut încropi un grajd pentru adăpostirea animalelor şi un beci pentru zarzavat. Bineînţeles că pentru aceasta am avut ajutor de la stat. Totuşi, fondul de bază al gospodăriei n-a putut atinge la sfîrşitul anului o cifră mai mare de 20.877 lei.

S-au găsit atunci prin sat unii individuali care şi-au rîs de noi. Asta însă nu ne-a descurajat. Ştiam că sîntem pe drumul cel bun. Ne-am încordat puterile şi am pornit mai departe cu nădejde. Dar ne tot frămîntam şi chibzuiam mereu, cum să facem să ieşim mai bine, să obţinem venituri cît mai mari? Unii propuneau una, alţii alta. Pînă la urmă, avînd şi sfatul tovarăşilor de la partid şi pe al tehnicienilor, am hotărît să înfiinţăm ramuri de producţie ajutătoare şi să cultivăm ceva plante industriale. Aşa am şi făcut. Ne-am cumpărat la început 60 de oi şi 14 scroafe de prăsilă. Am cultivat vreo două hectare cu legume şi 5 hectare cu sfeclă de zahăr. In acelaşi timp, ne-am îmbunătăţit şi munca. Am început să aplicăm mai bine regulile agrotehnice.

Şi rezultatele dorite n-au întîrziat să se arate. De unde în 1950 valoarea unei zile-muncă în gospodăria noastră atinsese abia 18.50 lei, în 1951 ea a crescut la 44 lei. Era o dovadă a rodniciei muncii noastre unite. Din veniturile băneşti am putut aloca pentru fondul de bază suma de 9.195 lei. Dar valoarea lui a mai crescut şi datorită noilor construcţii ridicate: o maternitate pentru 20 de scroafe, un coteţ de păsări, o magazie pentru 20 de vagoane de cereale şi o remiză pentru adăpostirea uneltelor agricole. Tot atunci ne-am mai putut procura un motor pentru irigarea grădinii de legume, 8 boi de muncă, aproape încă 200 de oi, 2 scroafe şi un vier.

Infiinţarea şi dezvoltarea ramurilor de producţie ajutătoare şi a întreprinderilor anexe duceau nu numai la obţinerea de venituri mari, dar crea şi posibilitatea măririi fondului de bază al gospodăriei. La rîndul său, fondul de bază, din ce în ce mai mare, făcea posibilă lărgirea ramurilor de producţie existente şi crearea altora noi. Am mers deci mai departe. In anii următori, am extins suprafaţa cultivată cu sfeclă de zahăr la 8 ha, 15 ha şi apoi la 20 ha. Am extins de asemenea suprafaţa destinată legumelor, ajungînd în 1956 la 15 ha de grădină, din care 5 ha irigată. Am lărgit apoi fermele zootehnice. In 1953, numărul oilor noastre ajunsese la 399, iar al scroafelor de prăsilă la 25, pentru ca doi ani mai tîrziu, adică în 1955, numărul oilor să ajungă la 506.

Este lesne de înţeles că şi veniturile noastre au crescut de la an la an. Astfel, în 1953, venitul bănesc al gospodăriei a atins cifra de 498.715 lei, iar în 1955 el s-a ridicat la 638.360 lei. Defalcate pe ramuri de producţie, veniturile băneşti ale anului 1955 ne arată că: grădina de legume ne-a adus un venit net de 94.073 lei, pentru cele 50 de vagoane de sfeclă de zahăr recoltate de pe o suprafaţă de 20 ha am obţinut 144.906 lei, de pe urma fermelor zootehnice am încasat 164.728 lei, atelierele şi transporturile făcute cu camionul nostru ne-au adus 133.158 lei. O creştere simţitoare a înregistrat şi fondul de bază. De la 20.877 lei, cît fusese în 1950, el a atins suma de 745.864 lei la sfîrşitul anului 1955. Iată, de altfel, un tabel reprezentînd creşterea lui pe ani:

1950	1951	1952	1953	1954	1955
20.877	31.150	123.807	288.057	522.649	745.864

Spre mîndria şi spre mulţumirea noastră, fondul de bază al gospodăriei colective „16 Februarie 1933" s-a mărit îndeosebi datorită reţinerilor din veniturile băneşti. Astfel, dacă în 1950 noi n-am putut aloca la fondul de bază nici măcar un singur leu din venitul bănesc al gospodăriei, în 1955 am putut să reţinem în acest scop suma de 75.455 lei. Important este de asemenea faptul că fondul de bază al gospodăriei noastre a crescut datorită construcţiilor făcute cu mijloace proprii (155.201 lei în 1955) şi valorii prăsilei, care la sfîrşitul anului trecut reprezenta 55.138 lei. In acelaşi timp, datoriile noastre către stat au scăzut, de la 150.000 lei, la 58.000 lei, cifră care, faţă de valoarea totală a fondului de bază, nu reprezintă nici 8 la sută. Toate acestea arată că izvorul dezvoltării avuţiei obşteşti în gospodăria noastră este munca colectiviştilor.

Datorită creşterii fondului de bază, dezvoltării avuţiei obşteşti şi sporirii producţiei agricole, s-a mărit simţitor şi valoarea zilei-muncă. In 1954, valoarea unei zile-muncă a ajuns la 58,30 lei. Numai bani s-au dat atunci colectiviştilor cîte 15 lei pentru fiecare zi-muncă. 49 dintre membrii gospodăriei noastre şi-au făcut case noi, 36 de case au fost renovate sau mărite, vreo 20 de colectivişti şi-au procurat material de construcţie pentru locuinţe. **Mai mult:** aproape 50 de colectivişti şi-au introdus lumină electrică în casele lor, 7 au aparate de radio, vreo 10 au biciclete, mulţi şi-au cumpărat mobilă de la oraş şi absolut toţi au difuzoare. Toate acestea au avut o puternică înrîurire asupra ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală din sat. Văzînd cu ochii lor rezultatele frumoase ale muncii noastre, un mare număr dintre ei au venit cu încredere alături de noi. In felul acesta, gospodăria noastră a ajuns să aibă în prezent 161 de familii şi o suprafaţă de 531,50 ha de teren.

Pentru viitor, noi ne vom strădui să ne sporim fără întrerupere avuţia obştească şi îndeosebi fondul de bază. De altfel, tragem nădejde că la sfîrşitul anului 1956 el va atinge milionul. Şi întrucît veniturile acestui an ne-au permis, noi ne-am procurat deja 5 vaci. In curînd, vom mai cumpăra 5. Avem de gînd să mărim suprafaţa pentru sfecla de zahăr la 25 ha. Tot aşa şi pe cea cultivată cu legume. Deoarece am mai cumpărat un motor, la anul viitor vom putea să irigăm o suprafaţă de 10 ha de grădină. Ne-am gîndit de asemenea să plantăm 10 ha cu vie şi să mai cumpărăm încă 100 de oi.

Sîntem convinşi că, în acest fel gospodăria noastră colectivă va deveni din ce în ce mai bogată, iar bunăstarea membrilor ei va creşte necontenit.

Marea sărbătoare a poporului mongol

La 26 noiembrie a.c., s-au împlinit 32 de ani de la proclamarea Mongoliei ca republică populară și adoptarea primei constituții a țării. In anii care au urmat, poporul mongol, în frunte cu Partidul Popular Revoluționar, a obținut mari succese pe calea construirii unei vieți mai bune și mai fericite.

Dacă în trecut, cîteva familii de feudali (moșieri) aveau în proprietatea lor aproape jumătate din totalul vitelor și stăpîneau zeci de mii de iobagi, în anii puterii populare oamenii muncii au devenit adevărații stăpîni ai țării. Arații muncitori (crescătorii de vite), care formează majoritatea populației, au scuturat pentru totdeauna jugul feudal. In anii puterii populare, șeptelul de vite al Mongoliei a crescut de 2,5 ori. Majoritatea acestor animale de muncă și de producție se află în proprietatea asociațiilor și gospodăriilor particulare ale araților muncitori. Incă din 1930, guvernul popular a luat măsuri pentru dezvoltarea agriculturii, îndeosebi în vederea lărgirii bazei furajere, și în sprijinul araților a înființat pînă în prezent 70 de stațiuni pentru cositul finului cu tracțiune animală.

Deosebit de mari progrese a realizat R.P. Mongolă în anii transformărilor socialiste. Incepînd din anul 1941, guvernul popular a trecut la conducerea planificată a economiei naționale. In anii puterii populare și îndeosebi în cursul primului și al doilea plan cincinal (1948—1957), în Mongolia, unde în trecut nu exista nici măcar o singură uzină, s-a dezvoltat o industrie națională proprie. La Ulan Bator (capitala țării) și în alte părți ale Mongoliei, au fost construite un mare combinat industrial, o întreprindere pentru spălatul lînei, o uzină mecanică, au fost deschise mine mecanizate.

Cresc și se întăresc și formele socialiste în agricultura Mongoliei. Pînă în prezent, arații muncitori au înființat 600 de asociații, în care s-au unit mai bine de 31.000 de gospodării. Numărul animalelor proprietate obștească depășește cifra de 3 milioane. Pînă la sfîrșitul celui de al doilea plan cincinal, el va crește de 9 ori față de 1953, iar șeptelul pe întreaga Mongolie va trece de 27,5 milioane de vite. Un rol important revine de asemenea celor 20 de mari gospodării agricole de stat.

Nivelul de trai și cultural al oamenilor muncii a crescut imens de mult în anii puterii populare. In Mongolia, unde în trecut abia cîteva sute de oameni știau să scrie și să citească, există acum peste 450 de școli de toate gradele între care și o universitate de stat. In timpul feudalilor nu exista nici un medic în Mongolia; între 1940—1956, numărul medicilor mongoli a crescut de 77 de ori.

An de an crește totul și importanța internațională a R. P. Mongole. In prezent, opinia publică mondială cere ca hotărîre ca la actuala sesiune O.N.U. să primească R.P. Mongolă în rîndul membrilor săi. Popoarele țărilor socialiste frățești și din întreaga lume urează poporului mongol noi succese pe calea construirii socialismului.

Agresorii să părăsească Egiptul!

In cadrul ședințelor Adunării Generale O.N.U. consacrate discuțiilor de politică generală s-a văzut clar că reprezentanții puterilor apusene și sprijinitorii lor nu vor reuși să ocolească și să amîne discutarea principalei probleme internaționale actuale — agresiunea anglo-franco-israeliană și retragerea trupelor agresoare de pe teritoriul Egiptului. Majoritatea celor care au luat cuvîntul în cadrul acestor dezbateri au cerut Adunării Generale să ia măsuri care să pună capăt agresiunii împotriva Egiptului și să asigure restabilirea drepturilor legitime, suveranitatea și independența poporului egiptean.

Reprezentanții țărilor asiato-africane au subliniat primejdia pe care o constituie pentru pacea lumii focarul de război creat în Orientul Apropiat. Reprezentantul Siriei a atras atenția că imperialiștii pregătesc un complot de mai mare amploare, care are drept scop restaurarea colonialismului în Orientul Apropiat și Mijlociu. El a arătat că în vreme ce la O.N.U. se dezbat probleme de politică generală, Israelul și Franța concentrează trupe la granițele Siriei, fapt care nu poate să nu creeze o primejdie foarte serioasă.

De vineri după amiază, Adunarea Generală O.N.U. a reluat examinarea situației din Orientul Apropiat și Mijlociu. In cadrul discuțiilor care au avut loc, reprezentanții țărilor apusene și ai unor state aservite au încercat să împiedice adoptarea rezoluției celor 21 de state asiato-africane care cer retragerea trupelor agresoare din Egipt. Punînd fel de fel de condiții, reprezentanții țărilor agresoare sau sprijinitorii lor au încercat să justifice necesitatea rămînerii trupelor agresoare pe teritoriul egiptean.

Deosebit de zelos în sprijinirea manevrelor reprezentanților țărilor agresoare s-a dovedit și ministrul de externe al Belgiei, Spaak. El a susținut mai ales ca lucrările de deblocare a Canalului de Suez să înceapă înainte de retragerea din Egipt a trupelor agresoare și a încercat să golească de conținut rezoluția propusă de cele 21 de state asiato-africane.

Manevrele statelor apusene au fost însă cu putere demascate de o serie de reprezentanți ai țărilor socialiste și ai țărilor din Asia și Africa. O deosebită impresie a produs cuvîntarea rostită de D.T. Șepilov, ministrul de externe al Uniunii Sovietice.

Adunarea Generală O.N.U. în marea ei majoritate a votat în după amiaza zilei de sîmbătă rezoluția celor 21 de țări asiato-africane care cer retragerea trupelor agresoare din Egipt. Adunarea Generală a respins amendamentele d-lui Spaak. Anunțarea rezultatului votului a fost primită cu puternice aplauze de întreaga Adunare Generală. Aplauzele acestea exprimau mai mult decît votul majoritar, hotărîrea reprezentanților popoarelor la O.N.U. de a bara drumul agresiunii și al războiului redeschis de Anglia, Franța și Israel.

Evenimentele la zi

Rezultatul convorbirilor romîno-ungare

După cum se știe, la 22 noiembrie, o delegație a guvernului R.P.R. și a Partidului Muncitoresc Romîn a purtat convorbiri la Budapesta cu delegația guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar și a Partidului Muncitoresc Socialist Ungar. In cadrul acestor convorbiri, care s-au desfășurat în spiritul prieteniei sincere și al înțelegerii reciproce, cele două delegații au avut un schimb de păreri asupra situației create în urma evenimentelor ce s-au desfășurat în Ungaria în ultimele săptămîni și asupra problemelor internaționale actuale.

Exprimîndu-și acordul cu măsurile luate de guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar pentru zdrobirea contrarevoluției fasciste, guvernul țării noastre salută cu bucurie eforturile depuse de poporul muncitor ungar în frunte cu guvernul său pentru apărarea orînduirii democrat-populare și a cuceririlor oamenilor muncii și pentru restabilirea legalității și liniștei în Republica Populară Ungară. Cele două delegații au fost de acord că măsurile hotărîte luate de guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc pentru zdrobirea contrarevoluției, ca și cererea de ajutor adresată trupelor sovietice au fost juste și în deplină concordanță cu îndatoririle și drepturile sale suverane.

Apreciind străduințele O.N.U. de a ajuta poporul ungar, cele două delegații s-au pronunțat cu hotărîre că problemele dezvoltării mai departe a Ungariei intră exclusiv în atribuția organelor competente ale R.P. Ungare și că nu sînt de acord cu acele hotărîri ale O.N.U. care nesocotind Carta O.N.U. constituie amestecul în afacerile interne ale Ungariei.

Discutînd situația internațională actuală, cele două delegații și-au exprimat acordul în ceea ce privește rezolvarea principalelor ei probleme și au reafirmat hotărîrea guvernelor celor două țări de a contribui în mod activ la cauza întăririi păcii în lume. Totodată guvernele celor două țări își exprimă, în conformitate cu interesele și voința celor două popoare, hotărîrea de a adînci și dezvolta relațiile de prietenie dezinteresată și colaborare frățească în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

In cadrul convorbirilor, guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar a exprimat mulțumiri pentru sprijinul politic și moral și pentru importantul ajutor material pe care i l-au acordat poporul romîn prieten și Partidul Muncitoresc Romîn. Guvernul R.P.R., la cererea guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc a acordat R.P. Ungare în afară de ajutorul dat pînă acum, un credit de 60 milioane ruble pentru achiziționarea celor mai importante mărfuri. Acest credit constituie expresia dorinței poporului nostru de a sprijini și de a ajuta poporul muncitor ungar să-și refacă rănile pricinuite de contrarevoluție și să-și reia munca pașnică de construire a unei vieți mai bune, a socialismului.

Urmările economice grave ale unei agresiuni

După cum se știe, forțele păcii din întreaga lume au silit pe agresorii englezi și francezi și unealta lor — Israelul — să înceteze operațiile militare împotriva Egiptului. Agresiunea anglo-franco-israeliană s-a soldat cu un rușinos eșec politic pentru inițiatorii săi.

Nu mai puțin grave și neplăcute sînt pentru Anglia și Franța urmările economice ale agresiunii. Țările arabe, care produc 60 la sută din producția de petrol a lumii capitaliste, au refuzat să livreze petrol Angliei și Franței, pînă cînd trupele agresoare nu vor fi retrase din Egipt. Patrioții arabi au distrus majoritatea conductelor prin care petrolul din Irak și alte țări era pompat spre porturile din răsăritul mării Mediterane. De asemenea, în urma acțiunilor militare anglo-franceze, traficul vapoarelor prin Canalul de Suez a fost blocat pe o perioadă de cel puțin patru luni.

Astfel, în urma propriei lor agresiuni Anglia și Franța sînt lipsite de mari cantități de petrol și sînt nevoite să transporte mărfuri din Asia pe lunga cale maritimă care ocolește continentul african (Capul Bunei Speranțe).

Consecințele grave economice ale evenimentelor din Orientul Apropiat se resimt de acum în Anglia, Franța, ca și în multe alte țări capitaliste din Europa. După cum scrie corespondentul agenției „Associated Press". „Europa occidentală are în perspectivă o iarnă fără căldură și lumină". Organele guvernamentale din Franța, Danemarca, Belgia, Olanda, Norvegia, Elveția, Turcia și Grecia au introdus primele restricții la consumul de benzină. In Franța, se resimte o acută lipsă de petrol și produse petrolifere. Majoritatea stațiilor de benzină sînt goale, iar în fața celor care mai au puține rezerve se observă cozi nesfîrșite. Anglia, care în mod normal obținea din Orientul Apropiat 75 la sută din petrolul necesar pentru consumul intern, va introduce la 17 decembrie raționalizarea produselor petrolifere. După cum relatează agenția „France Presse", „stațiile de benzină din Londra au fost literalmente asediate de proprietarii de autovehicule". In scurtă vreme, Anglia și Franța vor fi nevoite să cumpere din S.U.A. petrol sau cărbune la prețuri foarte scumpe. De asemenea, economiștii prevăd că Anglia va fi nevoită să micșoreze importul de alimente, fapt care va contribui la scăderea nivelului de trai al populației.

Consecințele economice grave în Anglia și Franța ale agresiunii împotriva Egiptului dovedesc că în zilele noastre orice agresiune imperialistă nu poate aduce agresorilor decît înfrîngeri și pierderi materiale.

Muncitorii agricoli și țăranii italieni luptă pentru pămînt

După cum anunță ziarul „Unita", organ central al Partidului Comunist Italian, muncitorii agricoli și țăranii săraci din mai multe comune ale provinciei Catanzaro au ocupat pămînturi ale marilor proprietari, pe care le-au și arat.

O delegație numeroasă de muncitori agricoli și țărani muncitori din comuna Serlia Marina, regiunea Catanzaro, în frunte cu secretarul Camerei de Muncă, au prezentat prefectului revendicările oamenilor muncii de pe ogoare în legătură cu exproprierea pămînturilor moșierești.

In insula Sardinia, țăranii muncitori luptă împotriva măsurilor de rechiziționare a mii de hectare de pămînt, în vederea instalării unor obiective militare ale N.A.T.O. (Pactul Atlanticului de Nord).

Tratative care contribuie la întărirea păcii în Asia

In prezent, o delegație guvernamentală a R.P. Chineze în frunte cu Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, efectuează o vizită în mai multe țări ale Asiei. In cursul acestei vizite, delegația chineză va duce tratative cu guvernele Indiei, Pakistanului, Nepalului și ale altor țări.

Zilele trecute, delegația guvernamentală a R.P. Chineze a încheiat cu succes tratativele cu guvernul R.D. Vietnam. Tratativele între cele două țări socialiste frățești au scos la iveală atitudinea comună a R.P. Chineze și a R.D. Vietnam față de principalele probleme internaționale. Astfel, în comunicatul comun publicat la Hanoi, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai, și primul ministru al R.D. Vietnam, Fam Van Dong, au cerut retragerea imediată și necondiționată a trupelor agresoare de pe teritoriul Egiptului și au declarat că R.P. Chineză și R.D. Vietnam vor sprijini Egiptul atîta timp cît suveranitatea și independența sa nu vor fi restabilite. Deosebit de importantă este poziția comună a celor două țări, care cer înfăptuirea consecventă a hotărîrilor luate de conferința de la Geneva din 1954 cu privire la unificarea pașnică a Vietnamului.

Premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze și primul ministru al R.D. Vietnam, în comunicatul lor comun, au confirmat uriașa importanță a declarației guvernului sovietic din 30 octombrie cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării dintre U.R.S.S. și celelalte țări socialiste. Așa cum reiese din comunicatul comun, R.P. Chineză și R.D. Vietnam vor sprijini în întregime măsurile care contribuie la întărirea legăturilor și a unității țărilor socialiste.

După încheierea cu succes a tratativelor chino-vietnameze, delegația guvernamentală a R.P. Chineze a plecat la Pnom-Penh (capitala Cambodgiei). Tratativele între delegația R.P. Chineze și guvernul regal din Cambodgia se desfășoară în prezent într-o atmosferă prietenească.

La sfat cu medicul

Despre „răceală"

Toamna a început să-și depene zilele neguroase. E frig și plouă mărunt și rece. Deseori vă întoarceți seara de la muncă pătrunși de umezeală, cu încălțămintea udă, abia așteptînd să vă încălziți la gura sobei.

Cîteodată, cu toată căldura bună a jarului, vă cuprind fiori, nasul începe să curgă, vă doare în gît, vă doare capul și strănutul nu vă dă pace. Cu alte cuvinte, ați răcit. Dar ca oameni cu atîtea griji pe cap, sînt sigur că nu vă dați bătuți de o pîrdalnică de răceală și a doua zi porniți iar la muncă, fără să țineți seama de moleșeala ce v-a cuprins. E drept că uneori răceala trece de la sine. Dar asta nu se întîmplă totdeauna. Cîteodată micile răceli se înrăutățesc, silindu-l pe bolnav să zacă la pat zile și săptămîni. Despre aceste necazuri pe care le pot aduce răcelile neîngrijite vom vorbi astăzi.

După cum am mai scris acum cîtva timp, în nasul, în gura și gîtul nostru trăiesc o mulțime de microbi, care nu vatămă cu nimic pe omul voinic și sănătos. Indată ce frigul, umezeala și oboseala îl slăbesc pe om, microbii aceștia pornesc la atac și primele semne de boală cuprind tocmai nasul și gîtul. Bolnavul simte fiori și puțină fierbințeală, nasul îi curge, ochii îi lăcrămează, strănută des, are dureri de cap și cînd înghite îl doare în gît. Se zice că a răcit. Dacă ne uităm în gîtul lui, vedem că este roșu aprins, uneori cu mici pete albe. Doctorii numesc aceasta „amigdalită". Uneori, atacul pornit de microbi nu se oprește în nas și gît, ci merge mai departe, coborînd spre plămîni. De aci se trage tusea (bronșita) sau aprinderea de plămîni (pneumonia) sau apa la plămîni (pleurezia). La bătrîni și copii răceala poate să dea o infecție totală a plămînilor numită broncho-pneumonie, boală foarte primejdioasă, cîteodată chiar mortală.

Unii oameni, fie că nu se mai îmbracă cu grijă, fie dintr-o anumită slăbiciune, sau din cauză că fumează și beau prea mult alcool, răcesc foarte ușor. La aceștia, infecția coborînd mereu în plămîni, urmările răcelii pot fi foarte grave. Fiecare răceală dă cîte o mică rană în plămîni. Ele se închid, dar în locul lor rămîne cîte o cicatrice. Cu timpul, aproape tot plămînul e plin de aceste mici cicatrice. Din cauza lor bolnavul tușește mereu, răsuflă din ce în ce mai greu la cea mai neînsemnată muncă și rămîne suferind pentru întreaga lui viață.

Se întîmplă de asemenea ca de la locul infecției, din gît, microbii și otrăvurile lor să pătrundă în sînge, năpădind tot organismul. In felul acesta, se poate îmbolnăvi orice organ, dar mai ales inima și rinichii, ca și încheieturile.

Inima este motorul care toată viața muncește, împingînd sîngele prin tot corpul. Ea nu se odihnește nici zi, nici noapte, oprirea ei însemnînd moartea. Fiind atît de muncită, inima deseori se îmbolnăvește, din cauza microbilor ce circulă prin sîngele celor răciți. Bolnavul începe să aibă năduf, obosește ușor, are bătaie de inimă și picioarele i se umflă. Bolile de inimă opresc pe om de a mai munci, îl fac aproape invalid.

Rinichii sînt organele care prin urină scot din corpul nostru toate otrăvurile și substanțele netrebuincioase. Microbii ce ajung în rinichi o dată cu sîngele îi infectează, dau mici răni pe toată întinderea lor. Aceste răni, odată cicatrizate (închise), împiedică buna funcționare a rinichilor. Otrăvurile pe care aceștia ar fi trebuit să le dea afară rămîn în corp, dînd naștere unor boli grave, dintre care cea mai primejdioasă este uremia.

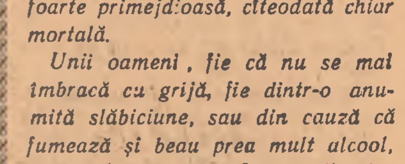
Reumatismul e o boală a încheieturilor, de care suferă multă lume. Puțini sînt însă aceia care știu că vina acestei boli o poartă foarte adesea răcelile repetate ale gîtului sau nasului. Cei ce se îngrijesc să nu mai răcească sau își scot amigdalele ce se umflă prea des văd cu bucurie cum se vindecă de reumatismul ce i-a chinuit ani de-a rîndul.

Am descris numai o mică parte dintre bolile pe care răcelile neîngrijite le pot aduce omului. Sînt boli care îi răpesc multe zile de muncă și voioșie, ba îi primejduiesc chiar viața.

De aceea, este bine ca, îndată ce simțiți că ați răcit, să rămîneți o zi sau două în casă și să vă îngrijiți. Veți sta deci la căldură, veți face o baie fierbinte de picioare, veți bea ceaiuri calde sau mai bine lapte cald. Va trebui să cumpărați de la farmacie o cutie cu pastile de aspirină, din care veți înghiți cîte 3 pe zi (dimineața, la amiază și seara), avînd grijă ca, dacă nădușiți mult, să vă schimbați rufa udă. Seara să vă facă cineva o frecție bună și apoi să vă pună ventuze. Peste 2 zile puteți să puneți din nou ventuze.

Bine înțeles, dacă cu toate aceste îngrijiri, răceala nu trece, este bine să vă duceți la medic, care va constata dacă nu cumva e vorba de o boală mai serioasă sau dacă nu ați făcut una dintre complicațiile despre care am vorbit mai sus.

Dr. MIHAI ERACLIDE

Buletin meteorologic pentru zilele de 28, 29 și 30 noiembrie

Vreme închisă și umedă, cu cer schimbător în sud-vestul țării și acoperit în celelalte regiuni unde vor cădea precipitații sub formă de ninsoare și lapoviță. Vînt moderat din sud-vest. Temperatura în ușoară creștere. Minimele vor oscila între — 10 grade și 0 grade, iar maximele între — 1 grad și +6 grade. Dimineața și seara, ceață.

Insemnări din R.D. Germană (IV)

Drumul spre sud

Pe autobandă

Ce poate fi mai banal decît o discuție despre vreme? Și totuși, cu acest subiect a început călătoria spre sudul țării, revenind deseori pe buzele noastre. Nici nu se putea altfel sub presiunea nesiguranței permanente la care ne-a supus capriciile unui cer cînd îmbrăcat în haine grave, cenușii, cînd abia acoperit de fine văluri călătoare sub impulsul vînturilor înalte, cînd impudic în goliciunea-i infinită de safir. Noroc însă că firea omenească este adaptabilă și multilateral influențabilă. Atît eu cît și însoțitorii mei eram prea bucuroși de apropierea ce caracterizase spontan cunoștința noastră, pentru a ne lăsa influențați de un singur factor nedorit. In asemenea condiții, punctele de vedere s-au conturat repede și discuțiile au căpătat acea alură pasionantă, caracteristică primelor contacte de idei.

De-a lungul celor peste 200 km ai dublei curele de beton care leagă Berlinul de Dresden, a trebuit să fac față unui adevărat asalt de întrebări. Intr-adevăr, ca să manevrezi de la gospodăriile colective la Panait Istrati, nu e deloc ușor. Mai ales atunci cînd opiniile se deosebesc. Și ce puteam răspunde la o asemenea întrebare:

— Cum este privită opera lui Panait Istrati în Romînia?

Am mărturisit interlocutorului caracterul strict personal al părerii mele. Sînt un admirator al scriitorului Panait Istrati, dar navigația sa îndelungată pe oceanul inconsecvenței intelectuale concentrată în cele trei volume ale lui „Vers l'autre flamme", îmi justifică rezervele manifestate în ceea ce privește aprecierile pozitive.

Trei ore de drum, cu o viteză medie cuprinsă între 70—80 km, au trecut repede. Am reușit în acest timp să mă inițiez asupra cîtorva probleme care prezentau importanță pentru mine. Sumar, bineînțeles. Completările au venit ulterior.

Sudul Germaniei este partea industrială a țării. Aci s-au concentrat cele mai multe și mai mari întreprinderi industriale, a căror faimă a trecut de mult granițele tuturor țărilor. Nu întîmplător aci a fost executată înainte de război o rețea de șosele moderne care leagă principalele orașe. La această operă de construcție a fost angajată foarte multă lume, deoarece pe vremea aceea problema șomajului era extrem de acută. Autobandele au servit însă în special planurilor războinice elaborate de naziști.

Pe tot parcursul nu străbați o singură localitate. Acestea rămîn doar ca simple imagini fotografice prinse din zare, de o parte și de alta a drumului, scurte amintiri care prin prezența lor repetată își schițează fugitiv aspectul general al regiunii. Ca străin, nu m-am putut împiedica să fac cîteva observații. Autobanda are o lățime de 26 metri și este compusă din două șosele paralele, fiecare lată de 11 metri, separate de o bandă verde care acoperă intervalul de 4 metri. Circulația este foarte animată, vehiculele zburînd cu o viteză de cel puțin 70 km pe oră. Foarte des se întîlnesc camioane care transportă mărfuri din vest spre Berlinul occidental. Mi s-a spus că negustorii din vest consideră ca mai rentabil acest mijloc de transport decît calea ferată. Din loc în loc, se desprind ca un arc de cerc, fîșii speciale destinate parcării vehiculelor. Stațiile de alimentare cu esență purtînd firma vizibilă „Minol", îți dă siguranța călătoriei pe patru roate de cauciuc. Noaptea, toate locurile de parcare, stațiile de alimentare, derivațiile spre diferite localități, pasagiile de la un sens la celălalt al autobandei, încrucișările, sînt marcate cu cîteva sute de metri mai înainte, de ochii roșii luminoși ai semnalelor fosforescente. Totul este prevăzut cu o minuțiozitate care amuză chiar pe nemți. E de altfel, caracteristic pentru Germania să vezi peste tot fel de fel de indicatoare sau de tăblițe care poartă scris citeț: Este interzis..., Este strict oprit..., Atenție!... ș.a.m.d.

Florența Germaniei

Apropierea Dresdenului este semnalată de localitățile învecinate care se țin lanț încă cu 30 km înainte de oraș. Am ajuns spre seară, cînd străzile erau animate de circulația locuitorilor, a bicicletelor, mașinilor de toate mărimile și a tramvaielor. Viața continuă în acest oraș care pe drept cuvînt a încîntat pe toți cei în sufletul cărora ardea vie flacăra aprinsă de muze. Dresden a fost mîndria Germaniei. Cînd spui „a fost", umbra tristeții îți cuprinde gîndurile. Da, Dresdenul „a fost" cel mai frumos oraș construit în stil baroc. „Florența de pe Elba" l-au numit poeții. „Mîndrește-te cu comorile tale mondiale de artă, Florență germană!" se extazia plin de venerație și entuziasm marele Herder, care astăzi odihnește în același loc unde și-a găsit odihna pentru totdeauna și Goethe și Schiller: Weimar.

Numele vechilor arhitecți ai orașului, sînt mereu vii, și ele sînt legate de toate principalele edificii. Viața culturală a Dresden-ului a cunoscut epoca de glorie a lui Weber, Wagner și Strauss.

Acest „a fost" își are originea în noaptea de 14 februarie 1945, cînd mii de mesageri aerieni ai lui Marte au ras literalmente centrul orașului pe o suprafață de 12 km pătrați. Actul de „eroism" al aviației americane, săvîrșit asupra unui oraș deschis, s-a soldat cu moartea a 35.000 locuitori, cu distrugerea completă a 75.000 locuințe, cu avarierea gravă a altor 15.000 și cu avarierea ușoară a altor 30.000. Au rămas în picioare numai 45.000 locuințe. Bilanțul a cuprins și 69 școli, 3 spitale, 9 biserici, 5 teatre și aproape toate clădirile de interes arhitectural, care făceau faima orașului. Iar pentru a nu rămîne mai prejos, trupele hitleriste, în cadrul misiunii de „apărare", au aruncat în aer și ce mai rămăsese întreg. Cu această ocazie, din cele 6 poduri de peste Elba a fost salvat, datorită eroismului cetățenilor, doar unul singur, cunoscut sub numele de „Minunea albastră".

Viața nouă în Dresden a început cu aspectul tragic al celor 400.000 locuitori care fuseseră lăsați muritori de foame, în momentul intrării trupelor sovietice. Aceasta a fost moștenirea rămasă de la un regim al cărui responsabili, parte și-au primit pedeapsa istorică, parte continuă să ne compromită pe calea undelor sau a scrisului, direct sau prin reprezentanții lor, venirea unei epoci de „libertăți" în care el să fie liberi de a reduce la neant tot ce a dat mai bun genlul uman.

Iar astăzi? Nu e greu să compari ce s-a înfăptuit în cei 11 ani de dominație politică a muncitorilor și țăranilor. S-au reconstruit parte din uzinele distruse, au fost înălțate altele noi, cartierele de locuințe pentru muncitori și funcționari au redus suprafețele frămîntate de bombe, magazinele de aprovizionare sînt lipite unele de altele, viața culturală și artistică și-a reluat tradiția glorioasă, deși oarecum îngreunată de lipsa sălilor de spectacol. Operetele continuă să desfete inimile și auzul spectatorilor, „Frau luna" a lui Paul Linke, fiind și astăzi punctul de atracție din programul prezentat de tînărul colectiv al teatrului de operetă.

Madona

Printre marii arhitecți imortalizați de recunoștința poporului, Semper este, cred, cel mai renumit. Intr-adevăr de numele lui Gottfried Semper este legat cel mai de seamă edificiu artistic din Dresden, **Galeriile de artă.** Astăzi, vizitatorul mîngîie cu privirile triste și îndurerate ce-a mai rămas din faimoasele Galerii de artă care și ele poartă pecetea blestemului războiului.

Muzeul a fost construit între anii 1846—1855, iar amenajarea galeriilor a fost încredințată lui Iulius Hübner, căruia i-au trebuit aproape patru luni pentru a termina misiunea. Aci se găsesc expuse tablouri de valoare neprețuită. Este interesant de știut că tendința de colecționare a tablourilor în Saxonia a început încă din a doua jumătate a secolului al XVI-lea, cunoscută fiind în această privință Galeria de artă a prințului August von Sachsen, deschisă în anul 1560 și unde erau expuse opere aparținînd lui Dürer și Lucas Cranach. Abia însă în anul 1887 Iakob Woermann și-a asumat sarcina de a aduna principalele opere de artă care a adus gloria Galeriei din Dresden.

Pe vremuri, aceste opere nu erau puse la îndemîna poporului și doar anumiți privilegiați aveau posibilitatea să le cunoască. Se știe că însuși Goethe a reușit să viziteze Galeriile numai datorită legăturilor sale cu cercurile aristocratice, prin intermediul cărora a căpătat aprobarea.

Muzeul a fost și el ars cu ocazia bombardamentelor. La 29 iunie 1955, a început însă opera de reconstruire și, după 11 luni, la 15 mai 1956, două treimi erau gata, așteptînd revenirea picturilor care fuseseră păstrate în Uniunea Sovietică. Exteriorul clădirii a fost refăcut în forma inițială. Numai interiorul a fost modernizat. Amenajarea galeriilor a fost terminată de astă dată în numai 18 zile, deoarece deschiderea muzeului s-a sărbătorit la 3 iunie, o dată cu aniversarea a 750 de ani de la întemeierea orașului Dresden.

Cele trei etaje cuprind numeroase încăperi în care sub iradierea tuburilor cu lumină albă, talentul inegalat al vechilor maeștri este pus în evidență în modul cel mai fericit.

Dar mîndria muzeului este fără îndoială capodopera lui Raffaelo Santi, „Madona Sixtină" care se găsește în prima sală din aripa de apus, la un loc cu operele celorlalți maeștri italieni. Ghidul ți-o arată cu o mîndrie justificată. După 443 de ani de la compunerea ei, pictura își păstrează aceeași prospețime și puritate caracteristică maestrului din Urbino. Din rama ei de 2,65 × 1,96 metri, Madona cată cu ochii un punct indefinit, undeva alături de tine, dar atît de aproape de raza ta vizuală că te aștepți dintr-un moment într-altul să se pronunțe, să-și dezvăluie taina ce se ascunde sub fruntea-i senină. Pruncul are însă o expresie de maturitate conștientă și voluntară, dovada unei tării de caracter timpuriu dezvăluite. In partea stîngă bătrînul papă Sixtus al II-lea cată în sus plin de speranță, cu mîna stîngă ținîndu-și mantia, iar cu cea dreaptă, la care — fapt curios — are 6 degete, îndreptată într-un gest ce ar vrea să spună: veniți! sînteți așteptați! Tabloul este completat prin imaginea plină de sfioșenie a sfintei Barbara care privește în jos spre doi îngerași. Pictorul a introdus acest ultim element, neprevăzut în planul inițial, impresionat de chipurile a doi copilași ce fuseseră atrași de lucrul său și care-și ridicaseră fața plină de atenție spre opera ce se năștea sub ochii lor. Sala rezervată maeștrilor italieni mai cuprinde cîteva tablouri ale lui Tiziano Vecellio și ale elevului său Jacopo Robusti Tintoretto, ale veronezului Paulo Caliari Veronese precum și admirabila operă a lui Giorgione, „Venus adormită" care a fost obiectul atîtor reproduceri. De o valoare tot atît de mare sînt și lucrările aparținînd lui Sandro Botticelli, ale lui Antonio Allegri da Correggio precum și pictorilor din secolul XVII — Giusepe Maria Crespi și Dominico Feti. Majoritatea acestor picturi sînt pe temă religioasă.

Colecția, foarte bogată, cuprinde pe cei mai de seamă reprezentanți ai școlilor italiană, franceză, germană, olandeză și spaniolă cu toate tendințele lor. Pictura franceză este reprezentată în special prin Nicolas Poussin (secolul XVII), Gerard Dou (tablou realist „Dentistul"), Jean-Etienne, Liotard din secolul XVIII, cu minunatul său pastel pe pergament, intitulat „Fata cu șocolata", apoi impresioniștii Edgar Degas („Doamna cu binoclu de operă" executat într-un cadru ce emană misterul), Edouard Manet (portretul doamnei Marlin) și Paul Gauguin (lucrarea „Două femei din Tahiti", exotică nu numai prin subiect dar și prin culorile folosite). Pictura olandeză cuprinde opere celebre ale lui Rembrandt, Rubens, Van Dyck, Adriaen Brouwer (din ale cărui lucrări este expus și la Sibiu tabloul „Conversație"). Dintre spanioli sînt prezenți: Jusepe de Ribera (din care se remarcă „Diogene cu lanterna"), El Greco, trei tablouri de Velasquez și două ale elevului său Bartolome Estében Murillo („Sf. Rodriguez" și „Maria cu copilul").

Insfîrșit pictura națională veche germană este reprezentată prin compozițiile lui Lucas Cranach cel Bătrîn și cel Tînăr și ale lui Albrecht Dürer din Nürnberg („Altarul din Dresden" și „Portretul lui Bernhard von Risten. Prima a fost distrusă de bombardamente dar apoi a fost refăcută la Moscova).

Este o simplă enumerare a numai cîteva din sutele de lucrări expuse. Timpul scurt nu mi-a permis să mă opresc suficient în fața tuturor. A fost doar o trecere în revistă, din păcate prea sumară, a creației artistice dintr-un interval de cîteva secole.

Priveam de afară aspectul muzeului înconjurat de trupurile carbonizate ale altor edificii istorice și admiram voința de a reclădi totul pe baze noi, cinstite, voință pe care poporul german, crunt înșelat în trecut, a manifestat-o din plin în anii regimului democrat-popular. Aveam să văd și mai tîrziu, cu alte ocazii, că această voință este împărtășită de marea majoritate a celor ce locuiesc în noua Germanie democratică.

EUGEN MEWES

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"